

co vás zajímá z Miletína a okolních obcí

Sousedské listy

Vydává Město Miletín

březen 2019

Oslavujeme 895 let Miletína

...ad castrum ducis Boemici quod mileciam dicunt – k hradu knížete českého Milécií zvanému.

Tak zní úryvek zprávy o cestě bavorského biskupa Otty v dubnu roku 1124, obsažené v biskupově životopise, sepsaném ve druhé polovině 12. století mnichem Herbordem z benediktýnského kláštera sv. Michala v Bambergu. Najdeme ji

přes Prahu a Sadskou, jej až do Miletína doprovázeli družiníci přemyslovského knížete Vladislava I., který se pak s biskupem osobně setkal právě na svém miletínském hradišti a (slovy Herbordovými) velkolepě jej přijal a obdaroval.

Biskup se svým doprovodem v Miletíně přenocoval a příštího dne pokračoval pravděpodobně směrem na Jaroměř a Náchod ke slezskému hraničnímu hradu Brdo a dál k Němčí, kde jej již převzal pod svoji ochranu polský kníže Boleslav III.

Jak dlouho již tehdy miletínský knížecí hrad stál, nevíme. Racionální hypotézy současných historiků předpokládají, že vznikl brzy po roce 1110 na obranu proti vojenským vpádům ze sousedního Polska. A to možná i na místě ještě starší osady, založené oním bájným Milotou, lokátorem a kolonizátorem, po kterém snad má Miletín své jméno.

Jméno, které se v písemných pramenech objevuje již 895 let.

Jan Hlavatý

Oslavy 895. výročí historicky první písemné zmínky o našem městě jsme zahájili 28. února besedou, připravenou Mgr. Janem Hlavatým. Přišlo nás více než 50. Všichni odcházeli potěšeni, plni dojmů z toho, co si o počátcích Miletína vyslechli z úst skutečného znalce.

Při přípravě oslav „895“ jsme si říkali, že to bude taková generálka na velkou oslavu 900. výročí v roce 2024. Mnozí z nás už ji asi připravovat

nebudou, ale to nevádí, chceme udělat to nejlepší, co se naskytá.

Prvním krokem bylo vytvoření loga oslav. Tajnou volbou jsme v propagační a kulturní komisi vybrali to, které jste již mohli vidět v prosincovém čísle. S logem se budeme v novinách setkávat celý rok. A nejen v novinách. Mají ho k dispozici všichni, kteří akce k oslavám připravují.

Jak si přečtete dále v tomto čísle novin, máme již představu, co do programu zařadit. Místní kluby, spolky a sdružení zvažují možnost připravit speciální akce, příprava mnohých je už v plném proudu.

Samozřejmě, jedním z vyvrcholení oslav bude dne 27. července Svatojakubský jarmark.

Druhé vyvrcholení zatím zůstává zahaleno tajemstvím. Budete na ně včas pozváni, ale máme se na co těšit.

Do oslav se zapojí nejen městský úřad, kluby a spolky, základní a mateřská škola, ale i jednotlivci.

Můžete to být i vy sami. Můžete se připojit k anketě, k soutěži nebo do vzpomínek, jak si dál přečtete.

Budeme rádi, když nám napíšete nebo řeknete, co ještě, kromě toho, o čem píšeme, do oslav zařadit.

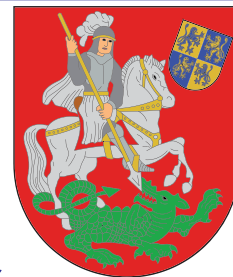
Iva Reichlová

v nejstarším dochovaném opisu tohoto životopisu v kodexu Oratio penitentis ze 14. století, uloženém v oddělení latinských rukopisů Bavorské státní knihovny v Mnichově, pod sign. Clm 23582.

Tou Milécií byl středověký Miletín, aspoň jsou o tom historikové přesvědčeni již od konce 18. století. Biskup Otto putoval přes české knížectví z Bavor do Polska, aby v některých dosud pohanských oblastech podpořil šíření křesťanství. Z Kladrub v západních Čechách,

vyhlašuje u příležitosti 895. výročí
historicky první písemné zmínky o Miletíně
soutěž o ceny na téma

Miletín v minulosti, současnosti a budoucnosti

Soutěž je určena pro věkové kategorie:

děti 3 – 6 let, žáci 1.– 5. třídy, žáci 6.– 9. třídy, dospělí

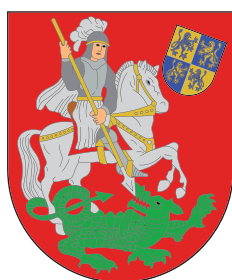
Téma je možné zpracovat výtvarně, fotograficky, literárně
nebo kombinací různých technik.

Do soutěže budou zařazeny práce označené
jménem, adresou, kategorií a odevzdané do

30. června 2019

v Infocentru Mateřídouška nebo na Městském úřadě.

Práce budou vystaveny a oceněny u příležitosti
Svatojanského jarmarku ve Spolkovém domě, č. 5 v Miletíně.

Sousedské listy č. 1/2019 vyšly 23. března 2019 v Miletíně
Periodický tisk Města Miletín. Četnost vydání: 4x ročně. Evidenční číslo: E 14408
Vydavatel: Město Miletín, náměstí K. J. Erbena 99, 507 71 Miletín, IČO 00271811
Redakce: e-mail: novinymiletin@seznam.cz; telefon: 724 04 04 12
Vedoucí redaktorka: PhDr. Iva Reichlová
Redaktoři rubrik: Bc. Miroslav Nosek, Mgr. Stanislava Hlaváčková, Bedřich Hak,
Bc. Tomáš Hlavatý, Bc. Ondřej Machačka, Zdeněk Paulus, Jan Vaniš
Korektura: Vítězslava Tučková, Ing. Michal Reichl
Tisk: ARPA-tiskárna Dvůr Králové nad Labem
Příští číslo vyjde v červnu 2019, uzávěrka 3. června 2019

Na slovíčko s panem starostou

Poseděli jsme s panem starostou, abychom se dozvěděli, co bylo uděláno v zimě a co nás čeká v letošním roce.

MN: Přes zimu jsme nezačali. Chlapci v prostorách našich dílen vybu- dovali novou dílnu, je to truhlárna a „natěrárna“. Je již v provozu. Byl také dokončen projekt k výstavbě skladů a garáží, které budou rovněž v prostoru dílen a budou sloužit našim spolkům. V současné době se tam vyměřuje, začaly se kopat základy, uděláme betonovou desku, postavíme první řadu a pak už si spolky budou stavět samy.

Zrekonstruovali jsme uvolněný byt v pečovatelském domě, využili jsme nepříznivé zimní počasí k velkému úklidu dílen a skladů města. Konečně se nám podařilo vyrobit a osadit vrata na sklad našeho sportovního zařízení v areálu hřiště. Byla provedena konečná dovybavenost baru v sále Sousedského domu nábytkem a také jsme dokončili rekonstrukci hasičské zbrojnice.

IR: Občany bude jistě zajímat, zda se něco děje kolem koupaliště.

MN: Práce v kempu a na koupališti pokračují a pokračovat budou. V kempu jsme zlikvidovali 4 staré buňky a postupně jsme je nahradili novými chatkami. Během těchto týdnů nás čeká zajištění vrtu na vodu v areálu koupaliště. Je to pro jeho další fungování hodně důležité. Bez vody prostě koupaliště nemůže být. Voda z vrtu bude používána na jeho dopouštění. Do začátku sezóny to chceme mít hotové. Letos zahájíme sezónu asi už v polovině června.

IR: Několikrát jsme v našich novinách psali o sokolovně. Můžeme čekat nějaké změny?

MN: Ano, těsně před zahájením je zateplení a fasáda budovy sokolovny. Konečně se to po pěti letech žádostí o dotaci podařilo. Firma Brada na tom začíná dělat, už jsme předali staveniště.

IR: A co stavební parcely?

MN: V polovině února jsme předali staveniště na zasítování deseti stavebních parcel. V současné době máme už

téměř všechny rozebrané. Jsem velice rád, že lidé mají chuť v Miletíně bydlet. Žádnou reklamu na prodej stavebních parcel jsme nedělali, a přitom byly parcely hned rezervovány. Je to dobrá vizitka toho, že má smysl v Miletíně bydlet a že město lidi láká. Což je velice dobré. Je to také tím, že i když máme jen 900 obyvatel, máme veškerou občanskou vybavenost jakou mají velká města, a i něco navíc. Málo které město nebo obec to má. V porovnání se stejně velkými obcemi jsme určitě raritou.

IR: Jaké akce ještě stojí za zmínku?

MN: Letos budeme postupně opravovat další chodníky, usilujeme o dotaci od MAS Podchlumí na vybudování chodníku mezi Miletínem a Trotinkou. Tam je zpracovaný i projekt. Pro záměr, jen samotný projekt tak krátkého chodníku stojí 150 000 Kč. Dnes je všechno velice drahé a je potřeba si uvědomit, že to tak prostě je. Všechno stojí hodně peněz. Proto se snažíme co nejvíc věcí dělat z dotací. Z rozpočtu města neuděláte nic.

Podařilo se dodělat bar v divadelním sále. Bar předtím už byl hodně špatný. Dnes je vidět, že to bylo dobré rozhodnutí, protože když jsou plesy nebo nějaké akce, tak se v první řadě obsadí místa v prostoru u baru. Až potom lidi obsazují místa v sále. To ale zároveň ukazuje na to, že bude potřeba kompletně zrekonstruovat celý dům, včetně sálu. Vycházejí na to dotační tituly, letos to všechno připravíme a v příštím roce požádáme o dotaci. Už jsem vyzval spolky a kluby, aby mi dávali návrhy, co by se při rekonstrukci mohlo udělat. Bude to kompletní rekonstrukce budovy včetně zateplení, podlah, stropů, prostě všechno. Rád bych požadavky klubů a spolků měl do konce června. Potom akci zadáme projektantovi, který vypracuje projekt. Pak budeme moci požádat o dotaci. Bude to tedy akce na příští rok.

Ještě bychom letos chtěli nakoupit kvalitnější sekačku, která by zajistila sekání trávy po celém městě. Probírali

jsem to s chlapy, ušetřilo by to spoustu práce a město by bylo krásnější.

Podle našeho volebního programu máme podanou dotaci na vybudování dětského hřiště u ulice Barákova a na venkovní posilovnu ve sportovním areálu, vpravo od brány. Veřejnosti by oba prostory byly přístupné kdykoliv. Záleží však na tom, zda dotaci obdržíme. Čekáme taky na to, jak dopadne naše žádost o dotaci na Královéhradeckém kraji na rekonstrukci střech nad radnicí a Sousedským domem.

IR: Pokročili jste v likvidaci škod způsobených kůrovcem?

MN: Čeká nás z tohoto důvodu v našich lesích ještě hodně práce. Kůrovec je obrovský problém. Jak to je v celé republice, tak ani nás se to bohužel nevyhnulo.

V Dolním a Horním Borovém jsme přišli skoro o celý les. Všechno musí být vykáceno. Smrk do naší lokality prostě nepatří. V minulém roce kůrovec vyletěl třikrát, bylo extrémní sucho a stromy nemají šanci se bránit. Řešením zatím bude oplocení pozemku, aby tam nechodila zvěř. Ze začátku necháme les, aby zatím pracoval sám. Uvidíme, co se tam vysemení. Následně se o ten les budeme starat. Tímto způsobem tady zůstane to, co sem patří, a pro budoucnost to je správné řešení.

Historicky v oblasti Podkrkonoší byly jedině listnaté nebo smíšené stromy. Nebyl tam smrk. A situace je dnes taková, že je nadbytek smrkového dřeva. Velice těžko se prodává a navíc za nízkou cenu.

IR: V poslední době jste se hodně věnoval zlepšení odpadového hospodářství.

MN: Odpady jsou skutečně teď na prvním místě zájmu nejen u nás. Proto jim v novinách věnujeme samostatný příspěvek na další straně.

Pane starosto, děkuji za rozhovor, ať se dál daří vše, co máte v plánu.

Iva Reichlová

Třídíte odpad?

V rozhovoru s panem starostou jsme se dostali k jednomu z nejžhavějších problémů, a tím je třídění odpadu.

MN: Vzal jsem si za úkol hodně se teď věnovat třídění odpadu. Bude to obrovský problém, od roku 2023 bude hodně omezeno skládkování komunálního odpadu. Pokud nějaké skládkování bude, bude to strašně drahé. Už dnes tedy musíme přemýšlet o tom, co s tím, a připravit se na to. Za prvé, jak lidi přesvědčit, aby odpad třídili. V praxi to vypadá tak, že když skutečně třídíme, tak nakonec skoro všechno vytřídíme.

IR: Co všechno můžeme v Miletíně třídít?

MN: Můžeme třídít papír, plasty, sklo, plechovky, elektroodpad, drobný železný odpad, textil, plastová víčka, olej, staré pečivo, žárovky, baterie. Dvakrát do roka je přistaven kontejner na nebezpečný odpad. Máme skládku na větve, box na bioodpad, obojí je přístupno veřejnosti celoročně. Dvakrát do roka je také přistaven kontejner na objemný odpad. Upozorňuji dopředu, že do tohoto kontejneru nebudeme brát jiný odpad než ten, co se nedá vytřídít. Ten musí lidé sami donést do celoročně přistavených kontejnerů. Také v žádném případě nebudeme odebírat staré gummy od aut. To je drahé. Prodejce pneumatik má ze zákona povinnost od zákazníků staré gummy odebrat, a to zdarma.

Od nového roku se vyváží týdně nejen plasty, ale i papír. Od března jsme zavedli službu pro občany na svoz elektroodpadu přímo od domu. Vždy první úterý v měsíci v dopoledních hodinách svezou naše technické služby elektroodpad, který občané připraví před dům na veřejné prostranství. Nebudeme ale stěhovat elektroodpad z domů občanů, to si musí zařídit sami. V březnu proběhl první svoz a byly toho dvě plné multikáry.

Letos budeme ještě po obci rozvážet kontejnery na větve. Někteří lidé nemají možnost větve odvézt, tak je dají do toho kontejneru a my to odvezeme. Na jaro plánujeme rozšířit místa, říkám tomu hnízda, na tříděný odpad. Aby lidi měli kontejnery skutečně co nejbliž a nemuseli s odpadem chodit daleko. Protože, co si budeme povídat, největší problém netřídění je lenost. Raději to lidé hodí do kamen nebo to dají do směsného odpadu.

IR: Budete dělat nějaká opatření pro to, aby lidé víc třídili?

MN: Dohodl jsem se svozovou společností, že když odklopí víko u kontejneru a navrchu bude nevytříděný odpad, tak tu popelnici neodvezou. Je to proto, abychom lidi nutili třídít. Když pomenu to, že třídění je dobré pro přírodu, pro většinu lidí to je o penězích. Pokud lidi nebudou třídít, budou platit opravdu vysoké částky za svoz odpadu.

Odpad se teď už bude ve svozových autech vážit. Dojednali jsme to se svozovou společností, abychom skutečně platili jen za odpad, který v Miletíně vyprodukuje. Ne tak jako to bylo v minulosti, že za popelnici se zaplatí jako za plnou, ať je plná nebo skoro prázdná. Vážením se nám sníží platby za odpad. Samozřejmě to záleží na lidech, aby skutečně třídili a směsného odpadu bylo co nejméně.

IR: Uvažujete o změně systému placení za odpad?

MN: Zvažujeme zavést spravedlivější systém placení za odpad. V Rohoznici mají systém podle nás spravedlivější. Těžko bude existovat úplně spravedlivý systém placení, dokud neprijedou k vaší popelnici, převedou ji čtečkou, zváží vám přesně jen vaši popelnici a zaplatíme za ta kila. Dokud to nebude, tak to nebude stoprocentně spravedlivé. V Rohoznici mají spravedlivější systém než my, mají ho vyzkoušený. Doufám, že se mi ho podaří prosadit. Odpadne nám kromě placení vysokých částek za odpad také to, že se tady na úřadě nebudeme muset hádat s některými lidmi, kteří mají připomínky, když mají za svoz odpadu zaplatit. Nebo někteří neplatí a pak to jsou absolutně nedobytné peníze. Zavedeme spravedlivější systém. Až to projedná a schválí zastupitelstvo, podrobně s tím veřejnost seznámíme a budeme občany instruovat.

Máme ve městě už teď širokou škálu možností, jak odpad třídít a chceme to ještě rozšiřovat. Budeme tak připraveni na budoucí opatření, která určitě přijdou. A my už budeme mít náskok.

Pane starosto, děkuji za druhou část našeho rozhovoru. Rádi budeme na toto téma občany v dalších číslech novin informovat.

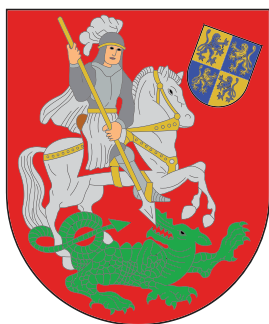
Iva Reichlová

Dne 18. května 2019

se bude konat v miletínské obřadní síni

slavnostní vítání občánků.

Rodiče miminek starších 3 měsíců s trvalým pobytem v Miletíně, Rohoznici, Červené Třemešné, Zdobíně, Úhlejšově, Borku a Vřesníku se mohou hlásit osobně v kanceláři u Aleny Jalové nebo na e-mailu jalova@miletin.cz nejpozději do **26. dubna 2019.**

U příležitosti oslav 895. výročí
historicky první zmínky o našem městě
vyhlašuje Město Miletín
anketu

„Osobnost města Miletín“

Hledáme u nás známou i méně známou osobnost s trvalým bydlištěm v Miletíně, jejíž činnost v letech 2014 - 2019 si zaslouží ocenit. Znáte někoho takového? Pokud ano, neváhejte, zapojte se a zašlete nám své návrhy. Najděte osobnosti, které se výraznou a zásadní měrou zasloužily a nadále zasluhují o rozvoj města, o zkvalitnění života v něm, o prezentaci Miletína ve světě.

První ročník ankety se stane základem pro tradici, ve které si připomeneme práci, činy a zásluhy našich občanů opět v roce 2022 a 2024.

Kategorie

Vybírat budete moci v kategorii Děti do 18 let a Dospělí z těchto oblastí:

- ★ Rozvoj města, zlepšení životního prostředí, požární ochrana
- ★ Kultura
- ★ Sport
- ★ Práce s dětmi a mládeží

Vámi vybrané osobnosti budou oceněny na slavnostním večeru k ukončení oslav 895. výročí při akcích spojených s posvícením.

Jak bude anketa probíhat:

Od **1. května** budou v informačním centru Mateřídouška, v budově Městského úřadu Miletín, v místní knihovně, v restauraci na hřišti, prodejně samoobsluhy, v budově školy a na dalších místech k dispozici:

- a/ Anketní lístek v tištěné podobě s návodem na vyplnění
- b/ Pravidla pro udělování ocenění Osobnost města Miletín

Od stejného termínu budou oba materiály k dispozici na úřední desce města Miletín. Pravidla pro udělování ocenění ještě zveřejníme v červnovém a zářijovém čísle Sousedských listů.

Do **31. října 2019** budete moci vyplnit anketní lístek a odevzdat ho do informačního centra nebo na Městský úřad do schránky k tomu účelu připravené. Své návrhy můžete také zasílat e-mailem na adresu novinymiletin@seznam.cz. **31. října ve 24:00 bude anketa uzavřena.**

Počátkem listopadu připraví propagační a kulturní komise podklady pro jednání zastupitelstva města, které následně rozhodne o výsledcích hlasování. Všechny podrobnosti o zařazování osobností do kategorií a jednotlivých oblastí najdete od 1. května v Pravidlech pro udělování ocenění Osobnost města Miletín. Do té doby ale už můžete přemýšlet, vybírat, poznamenávat si, vzpomínat, upamatovávat se na lidi, kteří by stáli za připomenutí a ocenění.

Miroslav Nosek
starosta města Miletín

Naše hasičská zbrojnice nejen v novém kabátě

Ke konci roku 2017 jsme dostali velice dobrou zprávu: byla nám díky starostovi Miroslavu Noskovi, po sepsání odvolání na zamítnutou žádost o dotaci, přece jen přidělena dotace na rekonstrukci hasičské zbrojnice. Zpráva nás velice potěšila. Ale věděli jsme už dopředu, že budeme muset přiložit ruku k dílu.

Hned ze začátku loňského roku jsme začali s bouracími pracemi. Nejdříve jsme museli připravit podklad na novou podlahu v nové místnosti. V ní vznikla zcela nová šatna pro zásahovou jednotku. Dále přišla na řadu klubovna, kde jsme bourali příčku a též připravovali novou podlahu. Nejnáročnější část rekonstrukce přišla na řadu 20. dubna, kdy jsme se vrhli na bourání v garážích, abychom tam nakonec také udělali novou podlahu.

Během jara a léta se budovalo, byla nainstalována nová vrata, stavělo

se sociální zařízení, které nám moc chybělo. Byly předělány také veškeré rozvody elektriky.

Společně s naším členem Jaroslavem Kafkou jsme veškerý čas pracovali v hasičárně. Když to bylo možné, mohli jsme tam být i v pracovní době. A pak samozřejmě každou volnou chvíli společně s ostatními,

což byli: Lukáš Dulínek, Tomáš Hlavatý, David Pour, Vojta Pour, Šimon Hak, Kamil Dulínek, Tomáš Božek, Marcela Svobodová. Trávili jsme tam hodně času, protože bylo stále práce, jak se říká, jak na kostele. Troufám si říct, že loňský rok jsem si mohl dát přechodné bydliště do hasičské zbrojnice.

Koncem léta jsme společně s Jaradou Kafkou oblékli hasičárnu do

krásného nového kabátu. Pak následovaly práce uvnitř: pokládání dlažby v nově vzniklé dílně, ve skladu materiálu i šatně. V nové větší klubovně jsme instalovali novou kuchyňskou linku a nábytek, za což děkujeme městu Miletín. Jednou z posledních dodávek byla všemi moc očekávaná šatna, která se opravdu povedla. Při dokončovacích pracích

se zapojilo též naše ženské družstvo. Parta ve složení Marcela Svobodová, Lenka Václavíková, Klára Knajflová a Kateřina Štěrbová nám pomáhala hlavně při úklidu.

Závěrem mi dovoluje upřímně poděkovat všem, kteří přiložili ruku k dílu, městu Miletín za finanční podporu a ochotu podílet se svými zaměstnanci na práci v hasičské zbrojnici.

Pro dobrovolné hasiče je rekonstrukce zbrojnice druhou velkou událostí poté, co jsme v roce 2016 přivezli novou cisternovou stříkačku.

O naši radost se chceme podělit i s občany města. Všechny srdečně zveme na

Den otevřených dveří

13. dubna 2019

Veďte děti i příbuzné a přijďte se podívat. Bude to stát za to.

Těšíme se na vás.

Tomáš Trnovský
velitel JPO Miletín

Základní škola K. J. Erbena informuje

Klub mladých čtenářů

Nakladatelství Albatros vypsalo ke svému 70letému výročí založení soutěž pro mladé čtenáře. Žáci páté třídy nelenili a rozhodli se do soutěže zapojit. Všechny úkoly mají splněné, odeslané a teď už jen napjatě čekají, zda je potká štěstí a získají lákavé ceny.

Dovolte nám touto cestou poděkovat všem, kteří nám pomáhali. Děkujeme rodičům, prarodičům, paním učitelkám a paní knihovnici.

Mgr. Michaela Fikarová

Lyžařský výcvik 2019

Ve dnech 18. – 22. 2. proběhl tradiční lyžařský výcvik, který se konal v Horních Albeřicích. Letos se účastnilo rekordních 44 dětí od 5. do 9. třídy. Děti se rozdělily do tří skupin, kde si osvojovaly nebo zdokonalovaly své lyžařské umění. V pátek jsme se všichni ve zdraví vrátili do Miletína.

Mgr. David Hruška

Lyžařský kurz Albeřice 2019

Jako každý rok, tak i letos se pořádal lyžařský kurz pro žáky 5. až 9. třídy ze základní školy Karla Jaromíra Erbena. Dne 18. 2. 2019 v 8:00 hodin nastoupili žáci společně s učiteli do autobusu, který je dovezl do Horních Albeřic k penzionu jménem Stará Celnice.

Zde si vyložili všechna zavazadla i s lyžemi a šli se projít po okolí. Ještě ten den byli rozděleni na pokoje a do tří lyžařských družstev podle schopností. Po obědě účastníci nazuli přesáčky a šlo se na svah, který se nacházel přímo vedle chaty.

V družstvu A byli ti nejzdatnější, v družstvu B ti, co už někdy stáli na lyžích, a v družstvu C úplní začátečníci.

Na chatě se všem líbilo, kdekdo si rád povídal s panem kuchařem Zdenou. Další trávili volný čas na pokojích. Jídlo bylo výtečné, žáci se olizovali až za ušima. Jednoho dne byly dokonce borůvkové knedlíky s jogurtovou polevou. Předposlední den proběhl celodenní výlet na běžkách až na Pomezí Boudy. Jeli jen zdatnější běžkaři. Žáci dostali od pana kuchaře svačinu a v 9 hodin ráno vyrazili. Na Pomezích si v hospodě dali čaj a polévku, někteří si šli koupit ještě pohledy nebo suvenýry a jeli zase zpátky na chatu, aby se těm, co zůstali na svahu, nestýskalo. Večer aktéři kurzu za odměnu dostali zmrzlinu.

Poté byla diskotéka, které se neúčastnili všichni, ale i tak si ji žáci velmi užili. Poslední den, což byl pátek 22., po obědě učitelé rozdali diplomy za účast, plus malou sladkost.

Když přijel autobus, žáci naskládali batohy a lyže do úložného prostoru a jelo se. Kdekdo se těšil na své rodiče, sestry či bratry. Ti na ně čekali před školní branou, aby si je vyzvedli. Kurz byl prohlášen za ukončený.

Mockrát děkujeme našim učite-

lům, panu učiteli Hofmanovi jako nejlepšímu vedoucímu kurzu, panu učiteli Hruškovi jako bezvadnému instruktorovi, paní Vzorekové, velmi trpělivé instruktorce, paní Kožíškové jako pomocné síle, i našim zdravotníkům Janě a Honzovi Starkovým za s láskou ošetřená bebička, pečlivou starost o marody a zábavu na svahu.

Eliška Holmanová
žákyně 9. třídy

Co nás čeká a nemine

Prodlužování dne a slunečné počasí pro žáky i školní pracovníky znamená změny. Pan školník už pečuje o pozemky školy po dlouhé zimě, během pracovních činností mu pomáhají žáci. Pedagogové začínají chodit s dětmi na vyučování do venkovní učebny, tělocviky se konají na hřišti, družinkové děti též tráví více času na zahradě.

Učitelé začínají plánovat školní akce, sportovní aktivity a výlety, mezi které patří Listování aneb dramatické čtení v Hořicích na první jarní den, Den Země a Velikonoční projekt v dubnu, exkurze na Chlum v květnu, dopravní soutěž, Den dětí, třídní výlety a rozloučení s devátou třídou v měsíci červnu. Ale to vše až po jarních prázdninách, na které jsme čekali nejdéle ze všech. Snad nám je útěchou, že příští rok budeme první.

Mgr. Jana Tomková
Pokračování na str. 8

Základní škola K. J. Erbena informuje

Prezentace škol

MAS Podchlumí z.s. pořádá v březnu prezentaci škol našeho mikroregionu na MěÚ v Hořicích. Záměrem je představit rodičům základní a mateřské školy před zápisem k přijetí do školy. Naše miletínská škola se také představí. Panel pro tuto prezentaci vytvořili sami žáci. Největší aktivitu a volný čas věnovala děvčata Maruška P. a Lucka N. Náleží jim velká pochvala.

Bc. Markéta Fojtíková

Zápis dětí do 1. třídy

Bude probíhat ve středu 3. dubna 2019 od 14 do 17 hodin v budově Základní škola K. J. Erbena Miletín.

Dodatečný zápis pro ty děti, které se nemohou dostavit ve středu, bude ve čtvrtek 4. dubna od 13 do 16 hodin v přízemí školy v označených místnostech.

Zapsány budou děti, které se narodily do 31. srpna 2013. K zápisu se mohou dostavit i děti přiměřeně duševně a tělesně vyspělé narozené od 1. září do 31. prosince 2013 s doporučením školského poradenského zařízení, nebo narozené od 1. ledna do 30. června 2014 s doporučením školského poradenského zařízení, tak i odborného lékaře.

Rodiče, kteří k zápisu s dětmi přijdou, přinesou s sebou rodný list dítěte, své občanské průkazy a žádost o přijetí dítěte k základnímu vzdělávání do ZŠ. Lze ji vyzvednout v MŠ nebo v ZŠ.

Pokud rodiče chtějí odklad školní docházky, přinesou písemnou žádost o odklad, vyjádření odborného lékaře a pedagogicko-psychologické poradny. Vyjádření odborného lékaře a pedagogicko-psychologické poradny lze doručit dodatečně.

Zápisu se zúčastní i děti, kterým byla v loňském roce odložena povinná školní docházka.

Ve školním roce 2019/2020 bude otevřena jedna třída, bude naplněna do počtu 30 žáků.

Kritéria pro přijímání žáků

Přednostně se přijímají děti narozené do 31. srpna 2013 s trvalým bydlištěm na území Miletína a spádových obcí Rohoznice, Bílé Poličany, Borek, Červená Třemešná, Trotina, Úhlejov, Vřesník, Zdobín, Tetín.

Děti přiměřeně duševně a tělesně vyspělé narozené od 1. 9. do 31. 12. 2013 s doporučením školského poradenského zařízení či narozené od 1. 1. do 30. 6. 2014 s doporučením školského poradenského zařízení i odborného lékaře, s trvalým bydlištěm na území obce Miletín a spádových obcí Rohoznice, Bílé Poličany, Borek, Červená Třemešná, Trotina, Úhlejov, Vřesník, Zdobín, Tetín.

Ostatní děti dle bodu 1 a 2, které mají trvalý pobyt mimo spádový obvod školy.

Jak probíhá zápis?

Zákonný zástupce předloží: Žádost o přijetí dítěte k základnímu vzdělávání nebo žádost o odklad povinné školní docházky, pokud nebylo doručeno ředitelství školy před vypsáním termínem řádného zápisu, rodný list dítěte, občanský průkaz zákonného zástupce. Zákonný zástupce vyplní potřebné formuláře pro zápis dítěte.

Dítěte se ujmou učitelky 1. stupně, které budou pozorovat jeho dovednosti, schopnosti, jazykový projev, úroveň grafomotoriky, posoudí jeho samostatnost a školní zralost. Zákonní zástupci mohou být přítomni u zápisu.

V rámci zápisu je pro vaše děti připravena zábavná lesní stezka, na kterou se mohou dobrovolně vydat a na jednotlivých stanovištích se dozvědět zajímavosti o lese.

Mgr. Jana Velichová
ředitelka ZŠ K. J. Erbena
Miletín

Fotografie na obou stranách poskytla
ZŠ K. J. Erbena Miletín

Pohádkové lyžování s Korálkou

V minulém školním roce se k nám do Korálky donesla informace, že některé okolní mateřské školy dostaly nabídku vyjít s dětmi na hory, kde se učí základům lyžování.

Po dohodě s rodiči jsme oslovili pořadatele tohoto programu, zjistili podrobnosti a přihlásili se.

Ani jedna z nás si nedokázala představit, jak to bude fungovat.

Ovšem naše založení nám říkalo: "Když to nezkusíte, nepoznáte."

V týdnu od 11. do 15. 2. jsme s odhodláním začali. Začátky byly dost těžké. Kromě 3 dětí ze 16 na lyžích ještě nikdo nestál. I slizky se trochu objevily do té chvíle, než děti překonaly strach a tím i samy sebe.

Při pětidenním výjezdovém kurzu na sjezdovce v Nové Pace vedli instruktoři děti k osvojení základních lyžařských dovedností u úplných začátečníků a k dalšímu rozvoji u pokročilejších lyžařů.

Děti se učily základní lyžařský postoj, bezpečné zastavení a zatočení, jízdu v pluhu, přemístění se na pohyblivém koberci. Pokročilí lyžaři zvládli postupně jízdu na vleku a sjezd sjezdovky.

Poslední den kurzu byl zakončen malými závody. Děti se pokusily o slalom. V tento den je mohli podpořit i rodiče, kteří měli tu možnost. Ti se také přesvědčili, jaké pokroky děti udělaly. Radost v dětských očích byla všem velkou odměnou.

Lenka Chlubnová

Fotografie poskytla MŠ Korálka

Znáte Záchranářskou uličku?

Záchranářská ulička se vytvoří ve středním pruhu dálnice. „Do tohoto prostoru smějí vjet pouze vozidla s právem přednostní jízdy, vozidla správce pozemní komunikace a vozidla sloužící k odstranění následků dopravní nehody nebo překážky provozu na pozemních komunikacích“ stojí doslova v senátem schválené novele zákona s tím, že za neoprávněný vjezd do uličky může být uložena pokuta až 2500 korun.

Důležité také je, aby řidiči uličku vytvářeli včas, tedy již v pomalu jedoucí koloně vozidel. Po zastavení auta je totiž komplikovanější úhybný manévr provést.

Senátem schválená novela zákona také od října 2018 umožňuje vozům integrovaného záchranného systému využít nově i červenou barvu pro výstražný maják kvůli lepší viditelnosti.

BESIP v této souvislosti řidičům připomíná zásady vytváření záchranářské uličky a její význam pro včasné poskytnutí pomoci. § 41 odstavec 8 zákona o provozu na pozemních komunikacích říká:

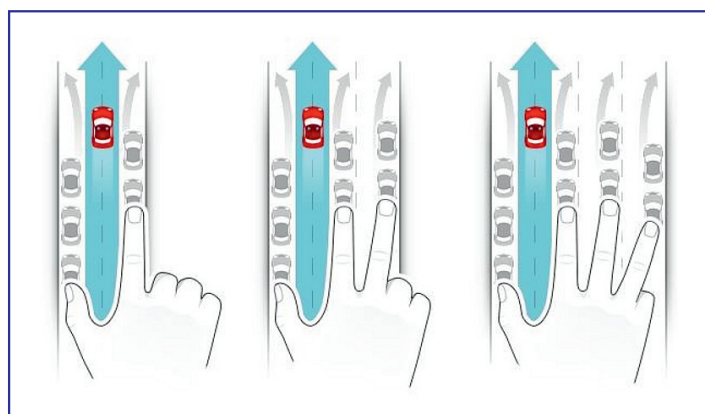
„Není-li dálnice nebo silnice pro motorová vozidla s nejméně dvěma jízdními pruhy volně průjezdná z důvodu kolony stojících nebo pomalu jedoucích vozidel, jsou řidiči vozidel povinni vytvořit mezi jízdními pruhy prostor pro průjezd vozidel s právem přednostní jízdy. Při tom smějí vjet na krajnici nebo na střední dělicí pás. Jsou-li v jednom směru

jízdy více než dva jízdní pruhy, vytváří se tento prostor mezi jízdním pruhem, který je nejméně vlevo, a k němu přiléhajícím jízdním pruhem.

Do tohoto prostoru smějí vjet pouze vozidla s právem přednostní jízdy, vozidla správce pozemní komunikace a vozidla sloužící k odstranění následků dopravní nehody nebo překážky provozu na pozemních komunikacích.“

Na fotografii je znázorněno, jak se záchranářská ulička má vytvářet. Je dobré si tuto informaci zapamatovat a při jízdě si na ni včas vzpomenout.

Tomáš Hlavatý

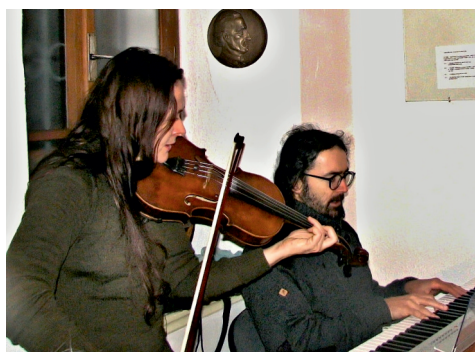
Z akcí Klubu přátel K. J. Erbena

Předvánoční zpívání v rodném domku K. J. Erbena

Poslední akcí klubu v roce 2018 bylo tradiční předvánoční posezení v rodném domku básníka. Sešli jsme se v pátek 21. prosince od 15.30 a zpívali koledy. Díky paní místostarostce Stanislavě Hlaváčkové a zaměstnancům MěÚ Miletín jsme měli v „domečku“ teplo a připravené židle pro zpěváky.

Jako každý rok bylo do posledního místa obsazeno; potěšující je, že se zvyšuje počet dětí, které na zpívání přicházejí. Letos jich bylo 8 z asi 30 účastníků.

Hudební doprovod zajistili manželé Bucharovi (Jana viola, Pavel klávesy, viz foto).

Jako každý rok účastníci přinesli domácí vánoční cukroví, ovoce a čaj.

K dispozici máme vždy dva zpěvníky a nezpíváme všechny koledy do nich zařazené, jen ty, které někdo zná. Postupně se snažíme učit další. Pavel Jurkovič vždy říkal, že jsme národ prvních slok; koleda My tři králové má ve zpěvníčku 32 slok. Samozřejmě nezpíváme všechny. Počet a výběr přizpůsobíme přání zpěváků.

Přestávku využíváme na občerstvení s ochutnávkou vánočního cukroví i připravených čajů i na povídání o našem slavném rodákovi. Tentokrát jsme navázali na téma, které místopředsce klubu Růžena Hellingerová již zmí-

nila u pomníku básníka na miletínském náměstí 8. 11. Vzpomínali jsme na básníka Erbena jako na stárou inspiraci v 21. století, například pro řadu divadelních inscenací Kytice v různých divadlech. K. J. Erbenovi a jeho dílu se věnuje i několik diplomových prací.

Předvánoční zpívání nás všechny naladilo na vánoční náladu.

Účast na slavnosti v Hořicích

Na pozvání starosty Hořic pana Aleše Svobody se dvě členky klubu zúčastnily slavnostní události u našich blízkých sousedů, při níž bylo Čestné občanství města Hořice uděleno paní Haně Truncové a ocenění Osobnost města Hořice roku 2018 paní Janě Sieberové.

Předání se konalo v přátelské a důstojné atmosféře ve středu 6. února v divadelním sále radnice v Hořicích.

Na slavnosti spojené s kulturním programem byli návštěvníci seznámeni s životními příběhy obou oceněných dam.

Vlasta Bucharová
Fotografie Vlasta Bucharová

Advent a Vánoce 2018 v kostele

Adventní dobu jsme zahájili zhotovením věnce se čtyřmi svíčkami, které připomínají čtyři předvánoční neděle a rozsvěcují se postupně.

11. prosince v podvečer v kostele vystoupily „Děti s rodiči“ z mateřské školy Daliborka z Hořic. Předvedly pásmo o zvycích doby adventní, sv. Martina, Barboru, Kateřinu, Mikuláše i Lucii, až po Vánoce. Vše proložené společným zpěvem dětí s rodiči. Zpívaly koledy více i méně známé. Přes značnou zimu všechny návštěvníky příjemně naladily.

V týdnu před Vánocemi jsme kostel „převlékli“ do vánočního. Šest krásných smrčků ze své zahrady darovali manželé Navrátilovi, za což jim upřímně děkujeme. Stromky jsme ozdobili

a k nim, spojenými silami dobrovolníků, postavili náš vzácný, 115 let starý dřevěný betlém pátera Filipa Šubrta, tehdejšího místního faráře-řezbáře.

U betléma jsme 23. a 24. prosince rozdávali Betlémské světlo, které do Miletína obětavě dovezl Bedřich Hak. Mnoho lidí i s dětmi chodilo pro světélko s krásnými lucerničkami. Prohlíželi si betlém a přinášeli své potravinové nebo finanční dary pro potřebné matky s dětmi. Tyto dary potom pan Hak odvezl a předal do Diakonie ve Dvoře Králové nad Labem.

O Vánocích se konaly bohoslužby podle programu, vystaveného na všech dveřích kostela i na vývěsních plochách. Náš krásný betlém byl při nich k vidění až do Hromnic.

Dalšími velkými křesťanskými svátky budou Velikonoce, letos od 19. do 21. dubna. Bohoslužby proběhnou v Lázních Bělohrad ve farním kostele. My náš kostel i kapli „Božího hrobu“ vyzdobíme a včas pozveme veřejnost k návštěvě programem vyvěšeným na obvyklých místech a na úřední desce.

5. května u příležitosti Miletínské pouti bude v kostele od 11 hodin sloužena poutní mše svatá.

19. května se vydáme pěšky od sochy sv. Jana Nepomuckého procházkou po stezce K. J. Erbena do Miletínských lázní na Svatojánskou pouť. Všichni jste srdečně zváni.

Ludmila Petříková
Farníci

V Dámském klubu to stále žije

Dámský klub pokračuje i v roce 2019 ve své činnosti.

Poprvé jsme se sešly 24. ledna s paní **Danou Beranovou**, vizážistkou a poradkyní v oblékání, která poskytuje komplexní služby na profesionální úrovni pro muže i ženy při oblékání, líčení, výběru vlastního stylu, ale třeba při vlastním nákupu šatů, bot i dalších doplňků. Poradí s oblečením pro jakoukoliv příležitost, pomáhá při výběru brýlí a doplňků.

U nás jsme se mimo jiné přesvědčily, jak významným doplňkem oblečení je vhodně uvázaný šátek či šála.

U příležitosti zahájení oslav 895. výročí první zmínky o Miletíně jsme pozvali našeho dopisovatele a jednoho z největších znalců historie našeho města Mgr. Jana Hlavatého z Hradce Králové.

27. února na besedu „**První zmínky o Miletíně**“ přišlo víc než 50 posluchačů. Dozvěděli jsme se velice zajímavé informace o vzniku a středověkých dějinách města, původu a významu názvu Miletína a jeho prvních majitelích. Studovat všechny události by jistě zabralo mnoho

času. Díky panu Hlavatému jsme si první „kroky“ dávné historie města prošli v necelých dvou hodinách.

Na březnovém setkání jsme se vrátily k oblíbenému tématu: ruční práce. Po pletení a háčkování jsme se tentokrát hlavně zaměřily na výšivku a zabývaly se přípravou výstavyk ručních prací o letošním Jarmarku.

Na měsíc duben je připravena repríza velmi úspěšné besedy s panem Jaroslavem Baliharem „Putování miletínskými uličkami“. V květnu a červnu plánujeme další výlety do blízkého i vzdálenějšího okolí Miletína.

Dámský klub je otevřen nejen dámám, ale i pánům z našeho města i z okolních obcí. Přijďte mezi nás pobavit se, něco nového si vyzkoušet, třeba si jen tak popovídat, ale vždy prožít příjemné chvílky nad zajímavými náměty, s milými lidmi.

Stanislava Hlaváčková

Fotografie Stanislava Hlaváčková a Iva Reichlová

Výroční schůze MS ČČK Miletín

8. března se v restauraci Sousedský dům v Miletíně konala výroční schůze místní skupiny. Schůzi zahájila předsedkyně Zdena Dufková. Zhodnotila činnost skupiny na zdejších akcích a nastínila akce připravené na letošní rok. Dalším bodem schůze bylo vyhlášení bezplatných dárců krve. Vyznamenání dárce jsou Jana Machková 10 odběrů, Lukáš Horák 30 odběrů, Jan Žďárský 40 odběrů, Marta Trnovská 60 odběrů, Roman Munzar 60 odběrů, Miroslava Žďárská 80 odběrů.

Všem dárcům za jejich činnost poděkovala předsedkyně Zdena Dufková i zástupci měst, obcí a zaměstnavatelů. Všem děkujeme za jejich podporu.

Termíny odběrů krve ve FN v Hradci Králové lze dojednat na tel. 495833420 nebo na mail.odberkrve@fnhk.cz

Další akcí pořádanou MS ČČK Miletín s finanční podporou MěÚ Miletín je zájezd do Polska dne 30. 3. 2019.

O všech našich akcích budeme včas informovat na webových stránkách, na stránkách města Miletín a na vývěskách města.

Helena Fuchsová

Fotografie Helena Fuchsová

Stalo se v Mateřídoušce

V roce 2018 prošlo naším turistickým infocentrem Mateřídouška 16 450 návštěvníků, mezi nimi manželé František a Marta Miletínovi z Pardubic. Byli na lázeňském pobytu v nedalekých lázních Velichovky, kde se dozvěděli, že v blízkosti je městečko s jejich příjmením. A tak se k nám vydali na výlet. Pan František mi předložil svůj občanský průkaz a tam opravdu stálo František Miletín. Hezky jsme si popovídali, byli to velice milí lidé. Souhlasili, že o nich napíšeme v novinách.

Na rok 2019 máme pro turisty nachystané nové brožury o současnosti a historii Miletína. Zhotovení

těchto materiálů bylo financováno z dotačního programu Královéhradeckého kraje.

Naši Naučnou stezku K. J. Erbenova navštěvují hojně školní výlety. Připravili jsme nový pracovní list s mapou, úkoly a místem na pamětní razítka, která jsou k dispozici u nás v infocentru. Samozřejmě tento pracovní list bude k dispozici i hravým turistům a rodinám s dětmi, prostě všem, kteří jsou zvědaví, chtějí se dozvědět něco nového.

Nabízíme též knihy o Miletíně :

Miletín nad Bystřicí od Jana Nepomuka Lhoty, kronika od založení města Miletína od 1124 až do 1866.

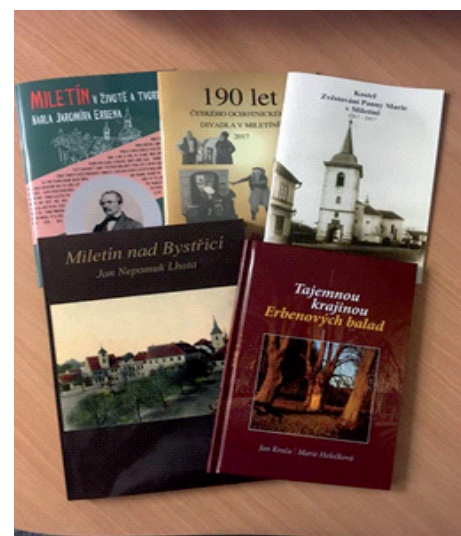
Tajemnou krajinou Erbenových balad od Jana Kroči a Marie Holečkové nás provází Miletínem i okolím, které K. J. Erben inspirovalo k napsání jeho nejnámější sbírky Kytice.

Miletín v životě a tvorbě K. J. Erbenova od Veroniky Pavlisové v rámci bakalářské práce, historie Miletína, život K. J. Erbenova, Kytice.

Naučná stezka, pracovní list pro základní a střední školy.

Rita Nedělová

Fotografie Rita Nedělová

Řádky knihomola, aneb přečetl jsem za vás

Hned první letošní návštěva naší knihovny mi do rukou přihrála dvě dost dobré knihy.

První titul z pera Michala Vaněčka **Mlýn** je v roce třicátého výročí předání moci přímo příznačný. Vypráví příběh dvou bratrů, jednoho mlýnu a jednoho slibu na pozadí moci komunistické strany. Kdyby nešlo o příběh, který v různých podobách prožívaly tisíce rodin naší vlasti, šlo by místy o úsměvný příběh. „...Jak na ně mám dohlížet, když mě buď ožerou, nebo na mě se-rou?“ Příběh boje ne o vlastní majetek, ale o daný slib, s molochem státní moci ve jménu jedné ideologie s veškerou jeho surovostí. „Nešlo nikdy o žádnou ideologii, ale o to, aby se uspokojily požadavky těch, co nic neměli nebo měli málo, vůči těm, kterým záviděli...“ Na více jak 400 stránkách se odvíjí poučný příběh dvou

podivínů a jejich okolí. Příběh, který není jen historií.

Druhou knihou je dílo spisovatelky žijící a tvořící v náručí Bílých Karpat Kateřiny Dubské **Člověk Gabriel**. Více jak třísetstránková kronika života jednoho člověka. Životní příběh člověka na rozhraní dvou století, na pozadí dvou věků, dvou generací a dvou kultur, který, ač se odehrává v předminulém a minulém století, je stále aktuální a dalo by se říci, že snad stále aktuálnější.

Pokud snad nastane situace, že budou výše uvedené tituly někde mezi čtenáři, tak u naší paní knihovnice žádejte titul z pera Mileny Štráfaldové **Svetr ze zbytků** a dostane se vám do ruky kniha velmi silných příběhů ze života.

Příjemné chvílky nad knihou.

Váš knihomol Bedřich Hak

Okénko do knihovny

Svaz knihovníků a informačních pracovníků vyhlásil 10. ročník celostátní akce **BŘEZEN - měsíc čtenářů**. V centru zájmu je čtenář a čtení, tedy ne kniha (předmět) ani knihovna (instituce), ale každý čtenář (knih, časopisů, e-zdrojů). Aktivní uživatel knihovny i ten, který v knihovně nikdy nebyl a (zatím) ani být nechce. Díky zavedení nových služeb knihoven lze propojit čtenáře, organizace a instituce zabývající se četbou a čtenářstvím ke společné mediální kampani. Dáme o sobě vědět: ano, čteme a je nás stále hodně!

Výňatek z prohlášení SKIP

Březen již tradičně patří i u nás knihám, čtení a poslední roky především čtenářům. Naše knihovna připravila pro zájemce cestopisnou přednášku pana Ivoše Janečka „Vyprávění o cyklovýpravě do Moskvy a zpět“. Na kole 4394 km přes Kyjev a Černobylskou oblast.

Celý březen ve výpůjčních hodinách knihovny je k nahlédnutí malá výstava obrazů miletínského rodáka pana Jaroslava Šulce. Pro děti byly připraveny besedy nad novými knížkami.

Čtenáři mohli od začátku března vyzkoušet novou službu, a to půjčování audioknih. Co to vlastně audioknihy jsou? Jedná se o namluvené knihy, které mají vždy svoji knižní předlohu a jsou v našem případě umístěné na CD nosiči. Důležitou součástí je interpret, který dá audioknize výslednou podobu – duši a hlas.

Malá ochutnávka na závěr: „Bylo nás pět“ úžasně čte pan František Filipovský. Napínavou severskou detektivku „Ve slepé uličce“ předčítá herec Jiří Vyorálek. Přijďte si pro bližší informace i poslechnout.

Alena Erbanová

Karel Kryl (12. dubna 1944 Kroměříž – 3. března 1994 Mnichov)

Zpěvák, písničkář, básník a umělec se narodil v Kroměříži 12. dubna 1944 do rodiny, která provozovala tiskárnu, založenou Karlovým dědečkem. Tu jim v roce 1950 komunisté zlikvidovali a rodinu přestěhovali do suterénu neudržovaného domku. Absolvoval keramickou školu v Bechyni, aby se po vzoru svých předků stal hrnčířem. Ale již během studentských let se začal věnovat psaní textů, poezii a hudbě.

A tak s kytarou obráží studentská i jiná setkání boje proti režimu. První vydanou písní byla Nevidomá dívka, nazpívala ji Hana Ulrychová. Jeho písně vždy provokovaly a dodnes nenechávají žádného posluchače lhostejným. Jedni ho berou jako klasika, legendu protestsongů své doby, pro jiné byl jen věčně nespokojeným kverulantem.

Krylovy písně, ke kterým si sám skládal hudbu a texty, oslovují svojí naléhavou výpovědí stejně silně dnes, jako v době, kdy se jeho pověstný generační song *Bratříčku, zavírej vrátka* stal symbolem odporu proti srpnové okupaci Československa. A tím se definitivně znelíbil tehdejšímu nedemokratickému režimu. V září 1969 se vydal na hudební festival do Německa a už se nevrátil. Jako pro každého emigranta byly pro něho začátky hodně těžké, odchodem byl velice zarmoucen. Stále věřil, že se jednou situace změní a on se bude moci do milované vlasti vrátit.

V exilu psal básně, skládal písničky a vydával desky. U nás byly jeho písně zakázány, ale přesto se pomocí magnetofonů kopírovaly, dostaly se tak do všeobecného povědomí a některé dokonce zlidověly. V Německu začal nejdříve externě spolupracovat s redakcí rádia Svobodná Evropa, poté nastoupil jako zaměstnanec a spoluvytvářel hudební a sportovní pořady.

V roce 1973 se oženil se svou první manželkou Evou Sedlářovou. Manželství však bylo po dvou letech rozvedeno. Přes mnohé další milostné vztahy se mu rána způsobená rozvodem zacelila až po boku Marlen Brouser, bankovní úřednice, se kterou se v roce 1991 po patnáctileté známosti oženil.

Nikdy nepožádal o německé občanství, protože by přišel o československé, a toho se nevzdal po celý exil. Až s příchodem sametové revoluce se Československo s majitelem charakteristického hlubokého hlasu opět setkala tváří v tvář. Vrátil se 30. listopadu 1989, aby se zúčastnil pohřbu své matky. Přesto později prohlásil, že to byl jeho nejhezčí týden v životě.

Karel Kryl zemřel nečekaně na srdeční příhodu 3. března 1994 v Mnichově, měsíc před svými padesátými narozeninami. Pohřeb byl doprovázen obrovským zájmem lidí. Zádušní mši celebroidal jeho přítel arcipat břežnovského kláštera Jan Anastáz Opasek v pražském klášterním kostele sv. Markéty. Ostatky jsou uloženy na břežnovském hřbitově.

Alena Erbanová

Kam kráčíš, krajino česká

V poslední době se mně jako odpověď na tuto otázku stále více vkrádá do úst věta „Do háje, do kytiček!“ V té slušnější mluvě.

Bohem požehnaná kotlinka, předchozími generacemi postupně upravovaná na krajinu kulturní, tudíž na krajinu pro život člověka přítulnou, malebnou, se zachováním její produkční funkce, se nám naší lidskou činností pomalu, či spíše čím dál rychleji, mění v krajinu sterilní.

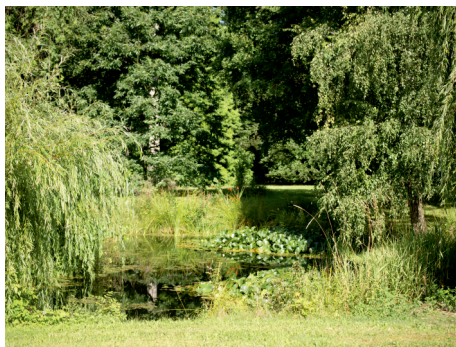
Od dob zakládání kolektivního zemědělství, od 50. let 20. století, kdy byly bez ohledu na půdní a vodní podmínky scelovány pozemky do větších ploch, přes 70. léta téhož

století, kdy došlo i na sady a zahrady, které poskytly černé hektary pro získání nějakého toho titulu za vysokou produkci obilovin, až po současnou dobu, kdy nám sice neubývají meze, protože ve velkovýrobě je už najdeme jen stěží, ale přiorováním příkopů a jiných ploch mezi polem a cestou.

A pokud nějaká ta plocha zůstává v podobě starých alejí a jiné roztroušené zeleně, tak ji sterilizujeme nesmyslným ořezáváním větví, a to i těch, které zrovna nepřekážejí ve výkonu povolání. Zbytečně vyřezáváme keřové patro i v době, kdy naši krajinu stále více tíží nedostatek vláhy.

Neuvědomujeme si, že strom funguje jako velice výkonné čerpadlo dopravující vodu z hlubších vrstev půdy do ovzduší a jeho následné

ochlazování a zvlhčování. Nesčetněkrát při svých toulkách českou krajinou zaregistruji, že traktorista i dnes se se svým plně klimatizovaným miláčkem schovává v poledním žáru pod vzrostlými stromy a využívá tak nejvýkonnější a nejlevnější klimatizaci na světě, a tou je právě ten strom.

Keřové patro okolo polí mezi komunikacemi a hlavně obcemi plní funkci „izolační“, snaží se eliminovat vpád chemie, které je do polí pumpováno neskutečné množství. Dále

slouží jako větrolam eliminující větrnou erozi. Zemědělcům nejnepohodnější část půdy zůstane tam, kde má být, tudíž na poli. A hospodyňky ji nemají na oknech.

Navíc vyřezáváním keřového patra hlohu, šípku, brsleny, trnek a dalších odsuzujeme včely a jim podobný hmyz k hladovění. A nás k nedostatku kvalitního medu a jiných produktů z kuchyňky včel. Nemluvíme o trnkovém a šípkovém víně a dalších pochutinách z našich mezí.

Po řádění kůrovce v lesích, ke kterému jsme mu našim velmi úzce pojatým hospodařením dali plně zelenou, bude včelám zbývat už jen ta otrávená řepka olejka. Mánií vyřezávání keřů netrpí jen hospodáři na polích a loukách, ale i silničáři a technické služby obcí a měst.

No, máme málo sněhu, tak není div, že už silničáři zapomínají, že keř je nejlevnější sněholam. Aby v tom sedláci a silničáři nezůstali sami, tak města vyřezávají keře podél obecních cest a naučných stezek.

Dalším nešvarem týkajícím se stromů a keřů, který vidím na toulkách krajinou napříč vlastí, je ořezávání větví i tam, kde to není nezbytně nutné. Týká se to i suchých větví.

Vyvětvený strom v krajině vypadá příšerně. Navozuje nám zdání afrických savan, kdy sem tam vidíme žirafou vyvětvenou akácii. Možná, že je cílem stvořit krajinu přívětivou pro naše budoucí spoluobčany z afrických zemí.

Staré dřevo, suché větve, duté stromy ve skutečnosti nejsou vůbec mrtvé. Tam je totiž takové hromadění živých organismů, že Karlův most je proti tomu pustina.

Od stromů na chvíli skočíme k bylinám. Často slyším "Koukáš, co je málo motýlů?" Koukám! A není divu! Příkopy, okolí naučných stezek, skládky, rumiště jsou zbavovány „plevelných“ rostlin. Plochy jsou pravidelně sekány, popřípadě mulčovány. Tak se nedivme, že nejsou motýli, když jsme je umožili hladu.

Ono se řekne, že motýl má křídla a tak si může zaletět k přívětivějšímu sousedovi. Jenže ten motýl, pokud si nesesne z kopretiny, hvozdíku či zvonku, má podle druhu velmi krátký dolet, počítající se na desítky metrů.

Navíc jsme jim vzali možnost rozmnožování. Proč se jedna babočka jmenuje kopřivová a jiná bodláková? No protože tito jmenovití je potřebují ke svému životu.

A nejsou to jen motýli, kdo je tím-

to hospodařením postižen. Patří sem i některé druhy ptáků. Příkladem budiž stále vzácnější jedna z létajících perel naší krajiny, stehlík. Je vázán na bodláky a není sám.

A samozřejmě to má dopad i na vodní režim krajiny.

V rámci mamonu, unifikace a jiných hledisek systematicky zbavujeme naši přírodu její rozmanitosti a malebnosti. Pravidelně se účastním konferencí v Olomouci, které pořádá časopis Naše příroda. Vloni na téma „Biodiversita měst“, letos „Biodiversita zemědělské krajiny“.

Bohužel, musím konstatovat, že můj dojem, že „rozmanitost je ve městech bohatší než na vesnici“, se pomalu a jistě stává skutečností. Ve městech, hlavně těch větších, opečkovávají kdejaký starý sad, strom. My je na vesnici nesmyslně kácíme. Ve městech se snaží zachovat nebo zakládají nějakou tu kvetoucí louku. My je často sečeme již před květem.

A tak dále a tak dále, ono těch prohřešků na krajině našich pradědů je podstatně víc, ale nepíší knížku, leč jen článek.

Kam teda naše příroda spěje. Podle mého názoru opravdu do kytiček nebo do háje. Bohužel, za chvíli už jen virtuálního. Prostě postupně si tvoříme sterilní golfovou krajinu bez života a barevnosti. Spějeme k tomu, že si počkáme, až někdo vyhlásí dotace a potom budeme obnovovat aleje, meze, remízky, budeme

vyrábět hmyzí hotely a třeba i mrtvé stromy.

A než se to za několik generací vrátí tak trochu k normálu, budeme se na naše motýly, brouky a jinou bezobratlou „verbež“ chodit koukat do k tomu zřízených prostor. Za starými stromy a kvetoucí loukou budeme jezdit do rezervací.

Takže by bylo načase se probudit a o ochraně přírody přestat uvažovat jen z pohledu „pejskomilného“, ale z pohledu komplexního.

Nechceme snad říci, že jsme omezenější než naši předkové v šeru dávných věků. Začněme už přemýšlet nejen ekonomicky, ale i lidsky selsky.

Úplným závěrem:

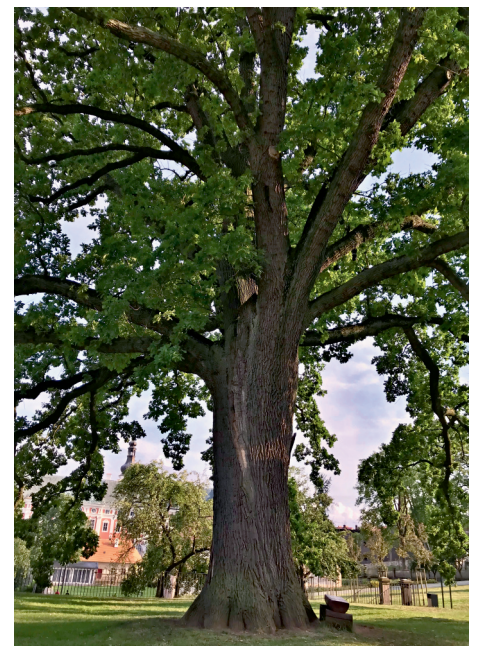
Svým článkem nechci útočit na nějaké podniky, instituce... Chci se u nich jen trochu přimluvit za naši krásnou KRAJINU DOMOVA!

Přece si nebudeme podřezávat větve, na které sedíme. Vždyť jsme dostali do vínku v hlavě jistou hmotu nazývající se mozek.

P.S. Tak to vidí i někteří moji kamarádi a sousedé, takže to vlastně píší i za ně.

Bedřich Hak

Fotografie Bedřich Hak a Iva Reichlová

Kamenné památky Miletínska

Málokterý venkovský region se může pochlubit takovou koncentrací drobných kamenných památek, umístěných v zastavěném prostoru i ve volné krajině, jako české Podkrkonoší. O Podzvičínsku či dokonce o Miletínsku samotném to platí doslovně. A není to jen tím, že naše krajina je bohatá na kvalitní pískovec a v nedalekých Hořicích sídlí věhlasná sochařsko-kamenická škola s dlouholetou tradicí. Svědčí to i o zbožnosti našich předků a naší úctě k zanechaným památkám a nemovitému kulturnímu dědictví vůbec. V obvodu bývalé miletínské farnosti se díky tomu dodnes zachovaly více než tři desítky volně stojících kamenných Božích muk, prostých křížů i bohatě vypravených soch světců. A většinu z nich si připomeneme v následujícím seriálu.

Mariánský sloup v Miletíně

Vztyčování sloupů zasvěcených Panně Marii či Nejsvětější Trojici je jedním z charakteristických rysů českého baroka. Přestože na pozadí jejich stavby často můžeme sledovat rekatolizační úsilí církve, bezprostředním podnětem k tomu, aby místní obec nechala postavit nákladný památník, bylo obvykle díkůvzdání: upřímné poděkování prostých věřících za ochranu obce před morem či válkou.

Podle zápisu v městské knize byla „štátue v městě Miletíně Neposkvrněného početí Blahoslavené Panny Marie v rynku“ vztyčena v úterý 20. prosince roku 1735, a to „nákladem a pomocí“ majitele panství Jiřího Fridricha hraběte z Oppersdorfu, miletínského faráře Josefa Sopouška, vrchnostenského správce Jana Václava Zubra a veřejné sbírky, na níž

přispěla farní obec i další „mariánští ctitelé“. Tato adventní slavnost byla vyvrcholením dlouhých příprav, které obnášely nejen příslušnou finanční sbírku, objednávku a výrobu sochy, ale také volbu a přípravu místa pro její vztyčení. Zvoleno bylo exponované místo v centru náměstí, v ohybu silnice od Jičína k Hořicím a Jaroměři (tehdy to ještě nebyla křižovatka, ke Dvoru Králové se nejezdilo přímo z náměstí, ale úvozem od dnešní rohoznické obecní hospody na Horka). Dosud na tom místě stál starý miletínský pranýř. Městská rada proto žádala pražský Apelační soud, jako nejvyšší instanci pro výkon trestního práva, o svolení s jeho přemístěním.

O pohnutkách, které k postavení sloupu vedly, zápis nehovoří. Nejpravděpodobněji se však, s ohledem na okolnosti vztyčení jiných mariánských sloupů, jeví poděkování Panně Marii za ochranu obce před morem. Poslední morová rána postihla Čechy kolem roku 1713; právě v době bezprostředního ohrožení obec pravděpodobně učinila svatý slib na postavení pomníku, s jehož realizací se ovšem počkalo až na vhodnější dobu. A ta mohla být i poměrně dlouhá. Nicméně v případě Miletína najdeme též zmínku o tom, že postavení miletínského sloupu iniciovali jezuitští misionáři.

Dílo představuje Pannu Marii Imaculatu, tj. Neposkvrněnou, v tradičním pojetí podle biblického Zjevení sv. Jana, jako „ženu oděnou sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy“. Vznáší se v oblacích s tváří obrácenou k východu. Má rozevlátý šat, nohou šlape na hada (symbol ďábla) obtáčejícího Zeměkouli, u nohou srpek Měsíce a dva andělé. Stojí na vrcholu korintského sloupu ve výšce kolem 8 m. Samotný dřík sloupu má 4,5 m, před rokem 1908 byl ještě asi o 60 cm vyšší, celek dosahuje výšky přes 10 metrů. Původně byla polychromována, dnes již jen zlacena.

Jméno autora sochy není v žádných písemných prameňech zaznamenáno, tradičně je autorství přisuzováno jednomu z nejvýznačnějších v Čechách působících barokních sochařů, Matyáši Bernardu Braunovi. V období před vznikem miletínské sochy pracoval on a jeho dílna pro hraběte Šporka v Kuku. Tato známá okolnost a samotné umělecké pojetí miletínské Panny Marie takový předpoklad podporují. Současný nápis o jeho autorství na podstavci sloupu je však novodobý a pochází až z roku 1908. Původně nesl podstavec sloupu pouze letopočet 1735. K němu postupně přibýly nápisy vzpomínající opravy v letech 1790, 1796 a 1862. Koncem 19. století také první nápis o autorství Matyáše Brauna. Opravou v roce 1908 však zanikly a byly nahrazeny nápisem současným.

K sloupu se váže pověst z období sedmileté války (1756 - 1763). Zaznamenal ji Jan Nepomuk Lhota podle vyprávění své prababičky Anny Temničkové. 13. července 1762 zažil Miletín nájezd loupeživého oddílu pruských husarů, který předtím vydrancoval Trutnov, Jaroměř i Hradec Králové:

Kamenné památky Miletínska

„Brzy potom přitáhla od Žirče jiná rota kozácká k Miletínu. Pod Trotinou se náhle zastavila a ukazujíc k Miletínu, tázala se na poli pracujících lidí, co to znamená, tam nad městem, že se vznáší bílá paní a že jim brání dále jíti. Lid však ničeho neviděl. Kozáci bázní pojati uhnuli se k Rohoznici a takto bylo městečko zachráněno.“

Jak šel čas

1790: Jakub Josef Russ z Litíče sochu polychromoval.

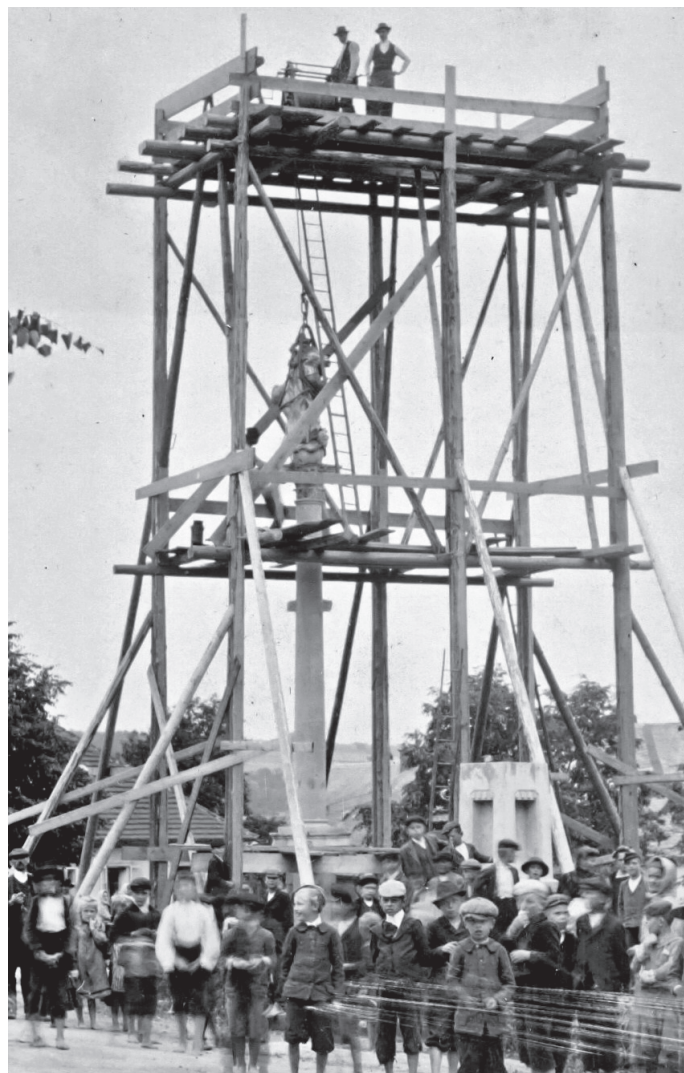
1796: Sochu opravil Jan Hájek.

1862: Nové zlacení a polychromii provedl miletínský malíř a kostelník Josef Kolář. Na tuto opravu vyhlásil sbírku miletínský ochotnický divadelní spolek a K. J. Erben na jejich žádost sepsal k této příležitosti veršovaný projev.

1892: Malíř Václav Jiříčný měl za úkol sochu očistit, vytmelit a „sloup od shora dolů světlejší šedivou nebo případně jinou barvou, kouli modrou, andělíčka světlou, dolejší podstavec temněji, závitky pak zvláště temnější barvou natřítí“. 11. září 1892 sochu znovu vysvětil hořický vikář Bohumil Hakl, společně s novou sochou sv. Jiří na kašně.

1901: Farnost zajistila drobné, spíše kosmetické opravy, aby se socha vyrovnala novému pomníku K. J. Erbena.

1908: Na Nový rok před polednem srazil silný severozápadní vítr sloup k zemi. Pád jej rozlomil na tři kusy, zábradlí bylo rozbito a socha Panny Marie přišla o ruku (o ulomení hlavy se soudobé zprávy nezmiňují, mohlo k němu dojít již dříve). Po poradě s ředitelem hořické sochařsko-kamenické školy Václavem Weinzettlem rozhodla miletínská radnice o obnově sloupu v původní podobě. Na opravu se vyhlásila sbírka, jež pokryla celkové náklady ve výši 1790 K. Opravu

pak provedla hořická dílna Hátle a Vejs: 12. srpna započala s novými základy a 29. srpna stála obnovená socha na svém místě. 13. září sochu slavnostně posvětil farář Filip Šubrt.

1990: Osmdesát let trpěl sloup povětrnostními vlivy, aniž by se dočkal údržby či preventivních oprav. Ale důkladnou opravu provedl až v roce 1990 akademický sochař Jiří Kašpar, který opravil trhliny, plastiku restauroval a konzervoval.

2016: Oprava zábradlí rozbitého při autonehodě.

2017: Celková rekonstrukce a konzervace akademickým sochařem Jiřím Kašparem.

Jan Hlavatý

Prameny a literatura:

Státní okresní archiv Jičín, Archiv města Miletín: Protokol města Miletína I. 1730 – 1779 (inv. č. 14, kniha 6); Kronika Miletína, města a okolí. Svazky II, IV a VI (Josef Špringer).

CECHNER, Antonín: Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese novopackém. Praha 1909.

LHOTA, Jan Nepomuk: Miletín nad Bystřicí. Příběhy jeho a památky. Brno 1888.

ŠORM, Antonín, KRAJČA, Antonín: Mariánské sloupy v Čechách a na Moravě. Praha 1939.

Historie objektu firmy ZKS miltex s.r.o. Miletín

ZKS

A PEPPERMINT COMPANY

U příležitosti letošních oslav 895 let historicky první zmínky o Miletíně jsme se rozhodli čtenářům Sousedských listů přiblížit historii objektu, kde dnes sídlí firma ZKS miltex s.r.o. Miletín.

Tato přádelna česaných vlnařských přízí jako součást mezinárodní skupiny PEPPERMINT vyrábí v Miletíně již 17 let kvalitní výrobky. V následujících řádcích se ale přeneseme až o 120 let zpátky, kdy byly položeny první základy výrobní budovy. Pojďte si s námi přečíst o době dávno minulé...

V roce 1885 v Miletíně zavedl Samuel Frankenbusch faktorství na domácí tkalcovství. Roku 1902 nechal postavit továrnu se 120 tkalcovskými stavby, šlichtovnou (tj. předúprava tkaní) a sukárnou.

Základy byly položeny 9. června 1902 a do zimy stála továrna. Pro nedostatek financí a mnoho dluhů přišla továrna dne 10. března 1905 do dražby u okresního soudu v Hořicích. Koupila ji firma Ferdinand Goldschmied z Lázní Bělohradu a rozšířila závod na 500 tkalcovských stavů.

Dne 1. května 1906 zastavilo dělnictvo práci jak v Lázních Bělohradě, tak v Miletíně, a žádalo zkrácení pracovní doby z 11 na 10 hodin denně a zvýšení platu. Nebylo nic neobyčejného, když dělník šel domů v sobotu s pěti nebo sedmi korunami výplaty. Nejzručnější tkalci si vydělali nejvíce devět až dvanáct korun, podle množství a kvality odvedené práce. Pracovalo se 11 hodin denně, od šesti do dvanácti a od třinácti do osmnácti hodin.

Stávka trvala 6 týdnů. Mnozí mezitím chodili pracovat na řepná pole až za Hořice a na různé jiné práce. Nakonec bylo dohodnuto snížení pracovní doby na deset hodin a příplatky např. za čekání válu 10 haléřů za hodinu, čištění po práci, příplatek za úzké nebo široké zboží.

Dne 15. června 1906 zaměstnanci opět nastoupili do práce. Četnictvo, které v továrně plných 6 týdnů hlídalo, se rozešlo. Vedoucí stávky však byli propuštěni a museli si hledat práci jinde. Továrna pracovala do konce roku 1915. Teprve 17. března 1920 se začalo opět pracovat. Přesto firma Goldschmied prodala továrnu dne 26. srpna 1921 firmě Dlabola a spol. Chvalkovice.

Po 1. světové válce se začalo pracovat 48 hodin týdně od 7.00 do 11.30 hodin a od 13.00 do 17.00 hodin na jednu směnu, v sobotu se od 7.00 do 13.00 hodin čistily stroje.

V roce 1930 nastala krize a pracovalo se omezeně. Od roku 1936 se situace opět zlepšila a pracovalo se plně 48 hodin týdně. Bylo zde zaměstnáno přibližně 180 tkalců, většina byli manželé. Hodně zaměstnanců docházelo do zaměstnání pěšky z okolních obcí jako Tetín, Podháj, Chroustov, Úhlejev, Zdobín, Trotina, Poličany, Rohoznice, Červená Třemešná, Dobeš. V době okupace od roku 1938 až do roku 1945 se opět pracovalo omezeně.

Dne 11. června 1945 byl závod přidělen pod Přádelny a tkalcovny bavlny, n. p. Jaroměř, závod 05 Miletín.

Dne 15. března 1949 převzal miletínský závod pod svá křídla národní podnik Lina, přádelny a tkalcovny Jaroměř, pod názvem závod 203 Miletín. V této době se začalo na závodě s rekonstrukcí, bylo vybouráno postupně všech 500 starých tkalcovských stavů. Dále byly odvezeny i všechny staré stroje z přípravný. Tato rekonstrukce trvala až do roku 1952. Byly vybetonovány nové podlahy, v tkalcovně instalováno 360 nových automatických stavů s šíří 110 a 120 cm, také nové stroje v přípravně materiálu. Závod tak byl vybaven nejmodernějšími stroji, začalo se pracovat na dvě směny. Na rekonstrukci se podíleli svou prací téměř všichni muži ze závodu.

V roce 1951 přešel závod pod n. p. Mileta jako závod 03 Miletín, a to až do 1. dubna 1958, kdy podnik přešel pod n. p. Tiba, bavlnářské závody, Dvůr Králové nad Labem, závod 06 Miletín.

Ale to už jsme se posunuli téměř o 60 let dopředu, zhruba do poloviny existence vlastní budovy závodu ZKS miltex s.r.o.

Těšíme se na vás v příštím vydání Sousedských listů při pokračování této historie. Nebo ještě lépe, přijďte k nám a staňte se jedním z pokračovatelů textilní tradice v Miletíně, spolutvůrcem nových inovativních výrobků.

Květa Polášková

Splněné sny

Sny a touhy mohou mít různé podoby. Pana Michala Vojtěcha okouzil svět filmu. Jeho snaha a píle ho dovedly až ke splnění dalšího snu, a to navštívit Ameriku a Hollywood s jeho filmovými ateliéry.

MV: Mým dětským snem bylo si zahrát alespoň jednou ve filmu. Třeba jen malou roličku, abych viděl, jak to u toho filmu funguje. A začal jsem přemýšlet, jak by se tam dalo dostat. Začal jsem pátrat na internetu. Našel jsem filmovou agenturu, která obsazuje kompars. Přihlásil jsem se, zaregistrovali mě, udělali se mnou pohovor, jaké mám koníčky a jestli dělám nějaký sport. Dělal jsem judo a taekwondo, tak mě začali obsazovat i do takových trošku lepších rolí, kde je občas potřeba někde spadnout nebo sehrát akční scény. Důležitá je také jazyková vybavenost, hlavně angličtina a flexibilita.

JV: Zastupuje vás tedy agentura. Co se odehrává před samotným natáčením?

MV: Máme podepsanou smlouvu. Před natáčením si režisér vybírá podle fotek vhodné typy, které by mu do filmu zapadly. Pokud si mě vybere, nejprve mi z agentury zavolají, zda bych měl zájem zúčastnit se. Pokud ano, tak mi dají vědět termín kostýmových zkoušek.

JV: V jakých filmech hrajete a jaké role nejčastěji předvádíte?

MV: Hlavně v zahraničních filmech převážně americké nebo norské produkce

natáčených u nás. Celkem jich zatím bylo čtrnáct. Protože jsem árijský typ, nejčastěji mě obsazují do válečných filmů ze druhé světové války, do rolí německých vojáků. Nejvyšší hodnost, kterou jsem hrál, byl důstojník. U filmu jsou kromě nás komparzistů potřeba i profesionální kaskadéři. Jednou se mi podařilo zahrát si roli kaskadéra ve filmu Underworld. Došlo k tomu náhodou. Ale byla to taková moje největší akce. Hrál jsem na pozadí scény, kdy se jednalo o přestřelku se samopaly na schodech. Jednou mi nevyšel krok. Abych nezkazil záběr, sehrál jsem takovou scénku, jako že mě zastřelili a já se skutálím z těch schodů dolů. Režisér si toho všiml, strašně se mu to líbilo a požádal mě, jestli bych to mohl zopakovat. Vzhledem k tomu, že viděli, že jsem s tím neměl problém, tak mě obsadili do lepších scén, kdy jsem si mohl zahrát přímo s kaskadéry.

JV: Který film nebo jakou roli zatím považujete za svůj vrchol?

MV: Je to již zmíněný film Underworld „Jiný svět“, kde jsem si zahrál po boku známé herečky Kate Beckinsale. A také osmidílný seriál Nobel, kde jsem strávil týden na place. Vzhledem k malému počtu herců jsme byli jako jedna rodina.

JV: S jakými slavnými herci jste se ve filmu setkal?

MV: Je jich spousta, kromě Kate Backinsale to jsou třeba Tom Hardy, Steven Seagal, teď před měsícem jsem se potkal s Orlando Bloomem. Nejvíce mě ale potěšilo osobní setkání s Jean-Claudem van Dammem. To je velice milý a sympatický člověk, který si váží svých fanoušků, ochotně se s každým vyfotí a přidá autogram. Byl mým dětským idolem, díky kterému jsem se začal věnovat bojovým sportům.

JV: Jak se chovají takové hvězdy při natáčení k ostatním?

MV: Ti, se kterými jsem se setkal, byli většinou pohodoví lidé, kteří si rádi popovídají i s obyčejnými lidmi. Ale třeba mladí herci, tak do 30 let, dávají znát svůj odstup a myslí si, že jim patří svět.

JV: Jsou i scény ve filmu, které se nedají nahradit pomocí počítačové techniky?

MV: Jsou takové scény, dělají je jen nejkvalitnější kaskadéři s více než 20letou praxí. Nepustí k nim méně zkušené kolegy. Jejich průpravou je gymnastika a bojové sporty s pravidelnými tréninky. I přesto při nich dochází ke zranění.

JV: Jak časově náročná je tato práce?

MV: Někdy jsou to jednorázovky na jeden, dva dny, ale už jsem strávil u filmu i celý týden mimo domov. Stalo se mi, že jsem jeden den odehrál 3 role: policistu, člena zásahové jednotky a bankovního lupiče v kukle.

JV: Letos jste si splnil i svůj druhý sen, návštěvu Ameriky.

MV: Ano, vyrazil jsem na měsíční dovolenou přes oceán. Se třemi kamarády jsem procestoval západ Spojených států. Půjčili jsme si auto a navštívili nejznámější národní parky, města Las Vegas, San Francisco a Los Angeles, kde zrovna na Hollywoodském chodníku slávy natáčel film režisér Quentin Tarantino. Viděli jsme herce Leonarda DiCaprio, Brada Pitta, Al Pacina a další.

Největším zážitkem byla pochopitelně návštěva Hollywoodu s jeho filmovými ateliéry, kde je možné navštívit ukázky natáčení filmů.

JV: Splnil jste si své dva největší sny. Jste pro nás příkladem, že má smysl jít za svou touhou.

Přeji Vám, abyste potkával zajímavé lidi, kteří Vás dokážou obohatit a inspirovat. A ať i dál žijete svůj sen.

Jan Vaniš
Fotografie Michal Vojtěch

Pozvánka do Podkrkonoší

Hledáte relaxaci v krásném a klidném prostředí podhůří Krkonoš? Toužíte objevit místa plná historie a přírodních památek nebo prahnete po aktivní dovolené v malebné krajině? Pak Podkrkonoší je tím pravým místem pro vás.

Podkrkonoší je proslulé tradicí kamene, těžbou a zpracováním pískovce. Na tomto fenoménu byl postaven projekt Cesta kamene, jehož realizace bude probíhat do června 2019. Cesta kamene propojuje nejvýznamnější turistické cíle spojené s pískovcem v Podkrkonoší až do Polska, kde jsou partnery projektu města Strzegom, Świdnica a Dobromierz.

Díky Cestě kamene poznáte největší atraktivitu Podkrkonoší: města Hořice, Dvůr Králové nad Labem, Lázně Bělohrad a Miletín, přehradu Les Království,

barokní areál Kuks, nejvyšší vrchol Podkrkonoší Zvičinu, ale také řadu kamenných památek v malebných obcích a vesničkách.

Podkrkonoší poskytuje také širokou nabídku na aktivní odpočinek a relaxaci.

Můžete navštívit Lázně Bělohrad, kde kromě tradičních léčebných procedur je možné vyzkoušet wellness, masáže, fototerapii, kosmetické zábaly, ájurvédské

masáže, elektroterapii, skvělou gastronomii a další.

Novinkou pro letošní rok je Safari Spa – tedy pivní lázně a masáže přímo v srdci Afriky, v Safari Parku Dvůr Králové. I zde je rozmanitá nabídka masáží. Nejen milovníkům piva jistě udělá radost návštěva lázní, kde základem koupelí jsou živé pivovarské kvasnice, obsahující vitamin B. Součástí procedury v lázních je i konzumace ležáku White Rhino, který se přímo v Safari Parku vyrábí.

Pro sportovní nadšence a vyznavače pěší turistiky je v Podkrkonoší k dispozici řada naučných stezek. Novinkou jsou Kostelní cesta z Horní Brusnice, Lesní stezka Pod Zvičinou, Trubičková stezka v Hořicích, Safari ve městě, Se Zábojem po stopách rukopisu nebo geofun Kameník královédvorský.

Využít můžete i tradiční a oblíbené naučné stezky: Po stopách Karla Václava Raise, Holoušovu NS, NS Karla Jaromíra Erbena, Zvičinské vyhlídky, Ovocnou stezku, Křížovou cestu 21. století, NS Půjdem spolu do betléma, NS Šporkův Kuks a mnoho dalších.

Více informací se dozvíte na turistické webové stránce www.podkrkonosi.eu a v informačních centrech jednotlivých měst a obcí.

Věříme, že si z pestré turistické nabídky v Podkrkonoší vyberete a budete spokojeni.

Těšíme se na shledání,

Monika Benešová
Kateřina Karešová

TURISTICKÁ OBLAST PODKRKONOŠÍ
HOLOVOUSY 39, HOŘICE 50801
TEL. 493 691 031
IČ 708 607 26
INFO@PODKRKOŠI.EU
WWW.PODKRKOŠI.EU

Divadelní soubor Erben

První divadelní kroky roku 2019

Začátkem února jsme se sešli v hojném počtu na členské výroční schůzi, která byla zároveň i volební.

Pro období 2019–2021 byli do Rady SDS Erben zvoleni Iveta Zavadilová, která je i nadále předsedkyní spolku, Vladimír Kněžourek, Jana Bartoníčková, Dagmar Fleglová, Jana Širocká, Jiří Kněžourek a Aleš Lhota. Plán na rok 2019 zahrnuje další ročník Miletínského divadelního jara, premiéru pod vedením Jiřího Kněžourka a také přípravu programu Divadelního Erbenova podzimu.

Zmíněnou premiérou, na niž se divadelní soubor připravoval spolu s režisérem Jiřím Kněžourkem, byla realizace hry **Zátiší s loutnou** od Jaromíra Břehového. Zátiší s loutnou je tragikomédie zobrazující krutou realitu dnešní společnosti. Jejími hrdinkami jsou tři sestry, které jsou velmi rozdílné. Nina je trochu vulgární bývalá servírka, diametrálně odlišná od intelektuálky a profesorky na gymnáziu Olgy, která se

chystá do důchodu. Poslední ze sester Zojka, upjatá bývalá účetní, okrádá své sestry, aby mohla přilepšit své nezdárné dceři, která bez jakýchkoliv morálních zábran na matce parazituje. Premiéra inscenace se uskutečnila 16. března 2019 v sále Sousedského domu.

Ráda bych Vás pozvala na **XVII. ročník Miletínského divadelního jara**, který se uskuteční ve dnech 5. – 7. dubna. Jedná se o postupovou přehlídku venkovských divadelních souborů. Porota z ní nominuje jednu inscenaci a doporučí maximálně dvě inscenace do programu národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Porotci, kteří budou sledovat všechny inscenace letošního ročníku, jsou Alexandr Gregar, František Laurin, Jaromír Vosecký a Petr Kracík.

Jak najdete níže na této stránce, na přehlídku se přihlásilo devět souborů, které divákům zahrají různé žánry. Náš soubor se rovněž zúčastní, a to právě se zmiňovanou inscenací Zátiší s loutnou, kterou uvede v pátek 5. dubna od 10 hodin.

Přeji krásné divadelní zážitky a hezké jarní dny

Dagmar Fleglová

XVII. MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO 2019

Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů
s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou

Sousedský dům Miletín 5. - 7. dubna 2019

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové, Divadelní soubor Erben a město Miletín,
Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního přispění Královéhradeckého kraje a Ministerstva kultury ČR

Pátek 5. dubna

10:00 SDS Erben, Miletín

Jaromír Břehový: **Zátiší s loutnou**

13:30 Kroužek divadelních ochotníků, Dolní Dobrouč

Jiří Jakubec: **Labyrint srdce Jana Ámose**

16:00 DS Heřman, Heřmanův Městec

Jaroslav Soukup: **Dopis vojína Caniveta**

19:30 Divadlo Opatovice, Opatovice nad Labem

JoeDiPietro: **Famílie aneb Potichu to neumím, jsem vášnivej!**

Neděle 7. dubna

10:00 Divadelní soubor Maska, Česká Skalice

Michaela Doleželová, Janka Ryšánek
Schmiedtová: **Tři grácie u umakartu**

14:00 DS LOS Libošovice

Jaromír Břehový: **Otylka**

Sobota 6. dubna

10:00 NOS - Nechanický Ochotnický Spolek

Gabriel Vaszaryh: **Bublínka**

16:00 Dedivadlo, Doubravice

Dagmar Ruščáková: **Kančí zub**

19:30 DS Zdobničan, Vamberk

Marc Camelotti: **Létající snoubenky**

Vstupné:

Večerní představení v pátek a v sobotu od 19:30 hodin vstupné 70 Kč, ostatní představení vstupné libovolné.

Změna programu vyhrazena.

Vzpomínky na sametovou revoluci

Bude to již 30 let, kdy u nás v listopadu začalo předávání politické i výkonné moci z rukou jedné strany do rukou postupně se množících stran jiných.

Je to opravdu již 30 let a já si zatím plně vybavuji, jak a kde jsem tyto převratné dny prožíval. Mám to totiž velmi jednoduché, protože jsem byl, jako většina kluků té doby, odsouzen ke dvěma letům organizovaného života pod taktovkou ČSLA – Československé lidové armády. Rukoval jsem hned v úterý po Velikonočních 1988.

Že je něco ve vzduchu, že se lámou ledy, bylo znát již od začátku tohoto roku, kdy začali tzv. západní diplomaté cestovat po celém tzv. východním bloku a setkávat se nejen s oficiální garniturou, ale i s tzv. rozvrzatými živly, disidenty.

Přiznám se, jako podstatná část stejně staré tehdy vlastně mladé generace, jsem to moc nevnímal. Měli jsme jiné starosti, které byly politice na hony vzdálené. Plnou měrou jsem si chystající změny začal uvědomovat až v srpnu 1988 při 20. výročí okupace naší vlasti vojsky Varšavské smlouvy. Celý VÚ 6175 měl zostřený režim, byly zesíleny stráže veškerých prostor hlavně muničních skladů, vycházky byly zaraženy. To, že byly zaraženy vycházky, mě mohlo být šumák, protože jako zobák jsem si ani nedovolil na vycházku být jen pomyslet, natož o ni žádat.

Naopak my zobáci jsme na tomto opatření vydělali. Svazácká (SSM-Svaz socialistické mládeže) organizace útvaru musela pro ty, co nebyli ve službě, ať už v kuchyni, parku nebo ve strážci, vymyslet program. Takže byla nějaká ta promítačka a hlavně sportovní hry.

Byl jsem vybrán do volejbalového družstva praporu. Díky tomu, že jsem hrál s kluky, většinou špagátama (ti, co si kroutili vojnu po absolvování vysokých škol), kteří to v civilu hráli na velmi vysoké úrovni a kterým jsem výkonnostně ani vzrůstově nesahal ani po prsa, se nám plukovní turnaj podařilo vyhrát.

Potom byl na delší čas pokoj. Prožívali jsme ho, kromě vojenských běžností, hlavně s OH v Soulu. K dalšímu zostření režimu došlo v říjnu a listopadu. První minuty nového roku 1989 jsme trávili při nakládání techniky na vlak, poté nekonečné hodiny v tepluškách, které možná pamatovaly legionáře na Sibiři, na cestě na Šumavu na ministerské cvičení. Potom Palachův týden a bylo vidět, že demonstranti jdou do toho stále ostřeji. Pak se začala chroust celá východní Evropa. A vyvrcholilo to 17. listopadem 1989 v Praze.

A já? A já jsem si dovolil odjet na černý opuštěný domů. Jak je to možné? No protože jsem vždy zdrhal prvním vlakem. To bylo nejmenší riziko. A k dějinným událostem mělo teprve dojít.

Zpráva do Poličan, že se to v Praze chruje, dorazila v sobotu večer. Do dneška si to vybavuji. Bavili jsme se na Cecilské taneční zábavě. Petr Baudyš a Pepa Kňourku, aspoň si to tak pamatuji, si berou od kapely mi-

krofón a oznamují brutální potlačení studentské demonstrace v Praze.

Myslíte, že jsem v tu chvíli myslel, že se něco mění? Ani náhodou. Já si v šoku uvědomil, že jsem v pěkném průšvihy, mimořádk a já načerno doma. A, že to pro náš útvar určený pro Prahu byla velká mimořádk, to tedy byla. Už si dnes nepamatuji, kdo mě vezl okamžitě na vlak. Ono pokud by ta revoluce nevyšla, tak by se to třemi dny basy asi nevyřešilo.

„Proč já mám vždycky takový pech, když jsem načerno doma? Tak jednou se postřelí ve strážci, podruhé si tankáni na zajišťovačce zašpásují se 70letou dorostenkou a teď študáci si udělají revoluci!“ Jenže vlaky byly přeplněné lidmi jedoucími na Prahu. No řeknu Vám, tak staženou prdel jsem ještě snad neměl. Ale naštěstí jsme měli šikovného výkoňáka a na mou černotu se nepřišlo.

V kasárnách na nás čekaly BoPo bedny naplněné pendrekami a přípravy na cestu do Prahy. Nakonec se do Prahy nejelo. I tak mezi vojáky zněly otázky „Praštíš?!“ Většina odpovědí zněla „Až vedle mě někdo praští kamaráda, tak praštím taky!“ Vlastně bych v té chvíli stál na opačné straně než bratr. V tu dobu studoval výšku.

Co bylo dál? Jeden velký zarach pro všechny základáky. Do města ani náhodou, z novin pouze Rudé právo. Ale aby nás navštěvovali příbuzní, to nezakázali. Takže se postupně do kasáren dostaly tiskoviny přímo z boje. Jak udržet zavřené vojáky v klidu? Všelijak! Třeba rozvedením videa po celém bigopaláci. Co myslíte, že jsme sledovali? Kdo myslí, že budovatelské filmy, ten se plete. Naopak tvrdé americké filmy Rambo, Terminátor a takové...

Pokračování na str. 23

Vzpomínky na sametovou revoluci

Velké možnosti pomoci těm venku jsme neměli, byli jsme pod přísakem. Tak jsme se shromažďováním paštik, chleba a konzerv týden připravovali na hladovku. A tou jim vyjádřit podporu. Nakonec jsme hladovku drželi a nedrželi. Na vojně se rozkaz splní nebo nesplní, žádná třetí cesta není! Takže stejně zaznělo tradiční "Příprava na bufet!", „Nástup na bufet!“, „Odchod na bufet!“ a na odběr obědů jsme nastoupili. Směna navařila pár obědů, které postupně kolovaly od vojáka k vojákovu. Pro úsměv vám tu absurditu popíši. První voják v řadě si u vydávacího okénka odebere oběd, nepoško-

zen ho vrátí do okénka na špinavé nádoby. Služba vezme oběd, přeneše ho zpět do výdejního okénka a předá ho dalšímu vojákovu. A tak pořád dokola, dokud neodebral oběd celý pluk. Nevím, co by služba raději ten den udělala, jestli navařila několik set jídel nebo několiksetkrát oběhla výdejnu?

Pak se to pomalu vracelo do normálu. S tím rozdílem, že se důstojníci k základákům chovali tak trochu jinak. Vzduch byl pln očekávání a euforie. Asi takový slabý odvar Pražského jara. V únoru se naše čísla vrátila do civilu. A už bylo vše jinak, než když jsme z domova odjížděli.

Mé vzpomínky vám předkládám s takovým předstihem, protože jsem se uvolil dělat předskokana jiným současníkům sametové revoluce.

Redakční rada Sousedských listů a určitě i jejich čtenáři budou rádi, když mě bude někdo následovat. Případně, když mne nebo někoho z rady vyzvete k poskytnutí rozhovoru.

Napište, řekněte, jak jste tyto historické události prožívali Vy. Co jste si od nich slibovali a jaká je dnešní skutečnost z vašeho pohledu?

Bedřich Hak

Zavzpomínejte také pro mimořádné vydání Sousedských listů

Každý z nás, dnes už dospělých, jsme rok 1989 prožívali s někým, někde, nějak. Šťastně, nešťastně, pracovní nebo na mateřské dovolené, na vojně nebo možná i v zahraničí.

Máme vzpomínky veselé, smutné, možná tragické, možná jak z červené knihovny, proč ne?! Ale pro nás to byl, je a navždy bude kus našeho života. Nikdo nám ho nevezme, vždy zůstane v naší mysli. A hlavně, prožili a přežili jsme to.

Od těch měsíců, týdnů a dnů už letos uplyne celých 30 let. Krátká doba z pohledu historického, dlouhá na to, abychom mnohé zapomněli.

Když jsme se s Bédou Hakem domluvili, že se ujme, jak on sám napsal, role předskokana, bylo zřejmé, že z toho nakonec něco bude. A také že ano. A byla by škoda, kdyby nebylo.

Ale bude to od této chvíle už na vás, čtenářích Sousedských listů, obyvatelích města Miletín a přileh-

lých obcí. Těch, kteří tu bydlí dnes, ale i těch, kteří se zde narodili a vtr je zavál do jiných končin naší vlasti nebo i světa.

Budete následovat našeho předskokana a vrátíte se ve vzpomínkách těch 30 let zpět?

Napíšete o tom, co jste v měsících před sametovou revolucí a po ní dělali? Jak jste to prožívali? Co vám to dalo i vzalo? Co bylo tehdy důležité a třeba dnes už není? Na co vzpomínáte rádi a na co byste raději zapomněli?

Budeme očekávat, že nám svoje příspěvky napíšete, třeba i ručně tužkou na linkovaný papír. A doručíte je osobně do informačního centra Mateřidouška.

Můžeme se s vámi i domluvit a pomoci vám vzpomínky zachytit formou rozhovoru. Budete-li psát na počítači, zašlete prosím své povídání na adresu Sousedských listů: noviny-miletin@seznam.cz.

Na napsání máte dost času. Začít ale samozřejmě můžete hned. Příspěvky si budeme postupně ukládat a v říjnu je připravíme do tisku.

Pan starosta i členové redakční rady souhlasili, aby v říjnu vyšly **mimořádné Sousedské listy, věnované**

30. výročí sametové revoluce.

Budou v nich vaše vzpomínky tak, jak nám je napíšete. Krátké či delší, s fotografií nebo bez ...

Věříme, že se v našem městečku, ve kterém žije tolik skvělých podkonošských písmačků, najde mnoho těch, kteří vezmou tužku a papír, nebo sednou k počítači, a vzpomenou si: Jak to vlastně tenkrát v tom listopadu bylo? Sama jsem to už udělala.

A také věříme, že si takové vzpomínky vy, naši čtenáři, rádi přečtete.

Vašich vzpomínek si budeme vážit a těšit se na ně.

Iva Reichlová

Střípky od pramene Trotiny

Vzpomínka na Advent

Již potřetí jsme společně s Šárkou Khunovou vážali adventní věnce v naší adventní dílně. Tentokrát byl připraven i malý adventní trh, na kterém bylo k zakoupení spousta krásných, ručně vyráběných šperků, vánočních ozdob, ručně malovaných triček a vánočních dekorací. Trh připravila paní Pourová a přispěly také paní Adéla Černá a Šárka Khunová. Nakonec se nás sešlo pat-

náct a společně jsme vyrobili krásné adventní dekorace.

Odpoledne si děti připravily program pro rozsvěcení stromečku. Počasí bylo opět pod psa, ale Marie, Josef a pastýři zazpívali Ježíškovi koledy a stromeček se rozsvítil.

Mezitím bylo pro občany připraveno posezení na statku u Pixů (Mikšů), kam se přišlo zahrát a společně posedět na třicet místních i přespolních. Všem organizátorům děkujeme a těšíme se na letošní setkání.

Pinec - cup Trotina 2018

Celkem se v průběhu roku 2018 odehrály 3 turnaje, kterých se zúčastnilo 19 hráčů z Trotiny, Zdobína, Miletína, Trotinky i dalších obcí. Celkovou vítězkou se stala slečna Lucie Nosková ze Zdobína, o druhé a třetí místo se podělili pánové Ladislav Řehák z Trotinky a Miloš Petr z Miletína. Blahopřejeme.

První turnaj roku 2019 bude v sobotu 23. března od 14 hodin v tělocvičně OÚ Trotina.

Přijďte si také zahrát.

Co nás čeká?

Jarní jógový seminář a kreativní dílnička. Informace na Facebooku a na webu.

Jana Saifrtová
starostka Trotiny
Fotografie Jana Saifrtová

Pozvánky na akce u nás i u sousedů

Místní organizace ČČK Miletín

zve na

tradiční zájezd do Polska

30. března v 8:00

Z náměstí K. J. Erbena autobusem do města Kudowa Zdroj, nákupy na tržišti, návštěva lázeňského parku a přilehlých částí městečka. Návrat asi ve 15 hodin.

Sbor dobrovolných hasičů

Miletín

vás srdečně zve na

Den otevřených dveří

hasičské zbrojnice

13. dubna od 14:00

Prohlédnete si zrekonstruovanou hasičskou zbrojnicí, vše, co hasiči potřebují k zásahu, i dětmi obdivovaná hasičská auta.

Obecní úřad Úhlejov

a spolek Domov v kopcích

24. ročník turistického pochodu

Po stopách rytíře Zbyhoně

Sobota 11. května

Pěší trasy od 7 do 23 km, cyklotrasy 25 a 50 km, běh 7,5 km a děti 200 a 1100 m. Registrace od 7 do 14 hod. V závěru si můžete porovnat fyzickou zdatnost s rytířem Zbyhoněm.

Klub českých turistů Rohoznice

11. ročník

Rohoznického darmošlapu

Sobota 6. dubna

Pro všechny věkové kategorie jsou připraveny tratě s občerstvením v malebném Podkrkonoší. A v naší klubovně budou jako již tradičně napečeny známé a všemi obdivované čerstvé koláčky.

Sbor dobrovolných hasičů

Rohoznice

Okreskové závody hasičů

Sobota 11. května v 10:00

Soutěž v požárním útoku mužů, žen a mládeže bude na místním hřišti. Přijďte povzbudit hasiče při soutěžních výkonech. Poslechnete si i hudbu a bude připraveno občerstvení.

Starosta obce Zdobín

vás zve na

Jarmark lidových řemesel

Sobota 18. května

Tradičně ho doprovodí hudební produkce pro všechny věkové kategorie. Pro děti divadélko, pro dospělé přehlídka automoto veteránů.

Pouťové atrakce v provozu po oba víkendové dny.

Kdo ničí naše smrkové lesy

Ips typographus lýkožrout smrkový

Pokračujeme v rozhovoru s panem Gustavem Plecháčem, revírníkem Lesů ČR v revíru Lázně Bělohrad.

JV: Co dokáže omezit jeho aktivitu?

GP: Prvořadý a základní faktor je počasí. Člověk dokáže ovlivnit maximálně 20 % jeho činnosti, pokud udělá všechna opatření tak, jak má: pravidelná kontrola lesa, jeho čistota, včasná instalace obranných prvků. 80 % ovlivňuje příroda, jeho přirození nepřátelé, což jsou hlavně datlovití ptáci. Ale nejdůležitější je návaznost na srážkový deficit a intenzita sucha.

JV: Jak bojovat s kůrovcem?

GP: Obrana samozřejmě existuje. Už před začátkem prvního rojení je třeba mít připravené prostředky obrany. Jsou to klasické lapáky, z novějších je to kontrola a odchyt pomocí lapačů.

JV: Jaký je rozdíl mezi lapákem a lapačem?

GP: Lapák je pokácený odvětvený příkrytý strom, položený v místě, kde se nacházely vytěžené kůrovcové stromy. Do něho v době rojení nalétávají nejprve samečci a následně za nimi samičky. Pokud se lapák včas asanuje odkorněním nebo chemickým postřikem, vývoj kůrovců v lapáku je zahuben. Lapáky je nutné kontrolovat v průběhu rojení. Pokud je hodně závrtů, je potřeba zareagovat a přikácet další. Naproti tomu lapače slouží jako doplněk k lapákům. Lapače jsou deskové a umísťují se minimálně 10

metrů od stěny lesa. Do lapačů se dá vá feromon, na který nalétávají samičky. Podle počtu odchycených samiček se dá poznat, kdy rojení začalo a jak je intenzivní. Podle toho se přidávají obranná opatření. Není vhodné mít na lapačích postavenou celkovou obranu svého lesního majetku.

JV: Kdy je nejlepší čas na prevenci a jak často má majitel provádět kontrolu lesa?

GP: Zásadní je od října do začátku rojení mít les zkontrolovaný a před jarním rojením prostý napadených stromů. Prvořadá je čistota lesa od polomového smrkového dříví. Po každém větším větru projít svůj les a případné dříví včas zpracovat. Přednostně kontrolovat stěny lesa po jakémkoliv těžbě (úmyslná, polomy).

Bez ohledu na počasí mít do konce března připravena obranná opatření, položené lapáky, pověšené lapače a čekat, kdy přijde počasí, které svými podmínkami umožní první rojení.

JV: Co je majitel lesa povinen udělat po zjištění kůrovce?

GP: Vytěžit a asanovat napadenou dřevní hmotu odkorněním nebo chemickým postřikem.

JV: Co je majitel lesa povinen ze zákona udělat dál po vytěžení napadených stromů.

GP: Záleží na tom, jak je ohnisko napadení velké. Já doporučuji vždy se spojit s odborným lesním hospodářem, tzn. u drobnějších majetků s revírníkem Lesů ČR. Ten se tam zajde podívat, zjistí, jak je ta plocha velká, zda je vhodná k zalesnění, nebo zalesnění není potřeba. Pokud vznikne holina, dle lesního zákona je povinnost každého vlastníka lesa holinu do dvou let zalesnit a do dalších pěti let kulturu zajistit.

Zajištěná kultura je definovaná tak, že po 7 letech roste 80 % zasazených stromků. Do zajištění kultury je po-

třeba plochu vyžínat a ochránit proti zvěři, tzn. nátěry, oplocením.

JV: Jakému postihu se vystavuje majitel lesa pokud nereaguje a problém neřeší (kůrovec, zalesnění)?

GP: Bývá to zpravidla tak, že napadené stromy objeví odborný lesní hospodář, ten má povinnost informovat vlastníka prokazatelnou formou, např. e-mailem, doporučeným dopisem, že chodil po jeho parcele, které stromy označil a termín, do kdy by je měl vytěžit a asanovat.

Pokud vlastník nereaguje, nebo nezačne nějakým způsobem konat, tak do toho vstupuje další článek, a to je státní správa lesů.

V každé obci s rozšířenou působností je referát životního prostředí, jehož součástí je zaměstnanec, který má na starosti lesy. S vlastníkem potom komunikují oni a při nekonání mají možnost udělit pokuty.

Je třeba také zmínit, že vlastníci lesa do 50 ha celkové výměry si můžou vybrat svého odborného hospodáře, nebo jim je přidělen. Vlastníci nad 50 ha mají ze zákona povinnost mít svého odborného lesního hospodáře.

Vinou kalamity v minulém roce jsou problémy s odbytem dřevní hmoty. Převís nabídky kůrovcového dřeva je nad možností zpracovatelů. Při skládce hrozí další nekontrolovatelné šíření. Proto apelujeme hlavně na drobné vlastníky, ať dřevo na trh neuvádějí a zpracují si ho sami. Ať už na topení, zásobu řeziva, prkna atd.

Děkuji za váš čas a informace, kterými jste i nám laikům přiblížil situaci, o které dnes a denně hovoří média.

Přeji vám hodně zdaru ve vaší práci a nám všem zdravé lesy.

Jan Vaniš

Vzácný dar městu Miletín

V naší miletínské knihovně máme možnost přechodně obdivovat nádhernou sbírku originálních obrazů Miletína a jeho okolí. Obrazy daroval městu Ing. Pavel Valášek z Prahy, pocházející z Hořic. Vystavené obrazy jsou dílem miletínského rodáka pana Jaroslava Šulce.

Pocházejí z pozůstalosti paní Ireny Valáškové, která byla životní družkou pana Františka Jiřího Rejla, křesťanského básníka a novináře, který také pocházel z Miletína.

Pan Rejl se přátelil s malířem Jaroslavem Šulcem a od něho i obrazy získal. František Rejl zemřel v roce 1992 a byl pochován na našem hřbitově. Jeho družka zemřela před dvěma lety a je zde pochována společně s panem Rejlem. Dědicové zastoupeni panem Ing. Pavlem Valáškem se rozhodli věnovat obrazy městu Miletín, dle přání zesulé. Jejich využití je plně ponecháno na rozhodnutí odpovědných osob města.

Kdo to byl Jaroslav Šulc? Narodil se 15. prosince 1900 v bývalém miletínském pivovaru. Jeho otec Václav vedl ve městě sklad piva. V roce 1908 ale zemřel a zanechal po sobě čtyři nezletilé děti. Nejstarší Karel studoval ve Dvoře Králové, Jaroslav, Otakar a Václav studovali na sochařské škole v Hořicích.

Po absolvování založili družstvo Radost a vyráběli dekorativní předměty a dřevěné hračky. Jaroslav Šulc utrpěl v mládí vážný úraz levé ruky

a sochařině se nemohl věnovat. Po matce převzal vedení skladu piva, malování pro něho bylo jen koníčkem. Zemřel 22. března 1981 v nemocnici v Hořicích ve věku 80 let.

Již zemřelý Ing. Milan Brejník, bývalý předseda Spolku rodáků a přítel města Hořice, ve svých vzpomínkách napsal o setkání s paní Irenou Valáškovou: „Paní Irena přinesla krabice a v nich na jednotlivých listech básně doprovázené kresbami. Stovky listů, stovky originálů, stovky překrásných něžných kreseb Jaroslava Šulce. Dech se mi zatajil. Taková krása! A kdo o ní ví.“ Paní Irena vyprávěla, že pan Šulc byl nadaný a pilný člověk. Vždycky o Vánocích od něho dostávali takové krásné dárky v podobě básní a kreseb.

Zastavte se v knihovně a potěšte se pohledem na Miletín, jaký býval v polovině minulého století.

Alena Erbanová
Iva Reichlová

895 1124 - 2019
Miletín

U příležitosti oslav 895. výročí
historicky první zmínky o Miletíně
zve

Spolek Miletínská pivovarská zahrádka
dospělé i děti na

Miletínské pивní slavnosti 2019
dne 25. května od 11 hodin

Přijedou nám zahrát kapela CaféBaret z Police nad Metují,
Dechový orchestr ZUŠ Habrmanova Hradec Králové, houslista Michael Hejč z Prahy,
Welness Rock Hradec Králové a kapela Drops Hradec Králové.
Moderovat program a organizovat soutěže bude Jan Mečíř.

Pobavíte se u střílnice, na houpačkách i s cukrovou vatou.
Na děti čeká pohádka souboru Rolnička Nová Paka.
Lákadlem bude pивní kolo štěstí, jídla na grilu a něco navíc.
A samozřejmě popíjení miletínských pив. Vstupné libovolné.

Jivínský Štefan po třiadvacáté

Po třiadvacáté byl ne zrovna oblíbený datum naší historie 25. únor v jičínském okrese zasvěcen vrcholné kulturní a společenské akci pod názvem **Jivínský Štefan**. Akce, na které jsou v daném roce na území jičínského okresu vyhodnocováni lidé, spolky a obce a jejich počiny v oblasti kultury v kategoriích za dlouhodobou práci, kde vítěze vybírá komise, a počín roku, kde vítěze vybírá los. Vítěz bývá pouze jeden a hodnocení je většinou subjektivním procesem jednotlivých členů poroty, ve které zasedají zástupci významnějších měst a obcí okresu. Proto bych řekl, že nominovaní jsou spíše vyzdvihováni jako následovníci než vyhodnocováni. Vlastně jsou ocenění již samotnou nominací.

Od roku 1996 ušel Jivínský Štefan velký kus cesty. Z akce zpočátku spíše recesistické se stala pro pořadatelskou obec i nominované akcí reprezentativní a hlavně prestižní. Prostě akcí prvního řádu jičínského okresu v oblasti kultury. Již stoupající počet nominovaných mluví sám za sebe. Na začátku se jejich počet pohyboval okolo 40, teď jich bývá již hodně nad 200.

Této akce jsem se osobně účastnil již několikrát, a to jako divák, jako nominovaný i jako porotce. A hlavně jako doprovod členů Klubu K. J. Erbena, takzvaných Erbenovců, kteří byli již třikrát

po sobě nominovaní na cenu Jivínského Štefana. Hned první jejich nominace v roce 2016 byla pro klub nejúspěšnější. Nezískali hlavní cenu, kterou je dřevěná figurka človíčka s buřinkou, ale dostali cenu květinovou.

Letos se vyhodnocení konalo v sokolovně města Sobotky. Pořadatelé připravili kromě tradičního občerstvení velmi pěkný podvečer, který bych přirovnal k malému festivalu písní a tanců. Jako kulturní vstupy mezi oficiálními příspěvky byla zařazena vystoupení mažorettek Lentilek, smíšeného pěveckého souboru ze Sobotky a Dolního Bousova, módní přehlídka krojů pod taktovkou Soboteckých baráčníků a několik vystoupení místní základní školy. Svoji troškou do mlýna přispěla i Mgr. Martina Berdychová z Královéhradeckého kraje a pan senátor Ing. Tomáš Czernin. Aniž bych chtěl hanit programy ročníků mnou zatím navštívených, tak Soboteckým se to povedlo zatím nejlépe. Program nenudil, byl přirozený, měl prostě šmrnc a člověk byl tak nějak dobře naladěný. Co si pamatuji, tak z Miletína byli nominováni na cenu Jivínského Štefana: Jan Hlavatý, Miletínská pivovarská zahrádka a Klub K. J. Erbena.

Hak Bedřich

Jivínský Štefan se každoročně udílí za pozoruhodný kulturní počín roku a za

dlouholetou kulturní činností. Všechno 234 letos nominovaných bylo pozváno na slavnostní vyhodnocení a předání cen vítězům, které proběhlo 25. února v místní sokolovně v Sobotce.

Klub přátel K. J. Erbena v Miletíně byl nominován za dlouhodobou kulturní činnost, a byl i mezi pozvanými. Čtyři členky výboru se rozhodly akce zúčastnit. Pan starosta slíbil zapůjčení auta a pan Bedřich Hak nás jako každoročně na slavnost i zpět ochotně a v pořádku dovezl.

Sál sokolovny byl slavnostně vyzdoben, na stolech na hosty čekalo občerstvení. Po přivítání organizátory akce následoval hodnotný kulturní program připravený soboteckou základní školou a základní uměleckou školou. Dále vystoupily dětské mažoretky, divadelní soubor mladých, pěvecký soubor dospělých, místní „tetičky“ v národních regionálních krojích, spolek, který kroje nejen předvádí, ale i udržuje pro příští generace.

Po pestrém programu následovalo vyhlášení vítězů v obou kategoriích a předání cen. Obohaceni o krásný kulturní zážitek a o poznání rozmanitých aktivit spolků i jednotlivců z celého regionu jsme se spokojeni vrátili domů.

Vlasta Bucharová
Ludmila Petříková

Takto s odpady ne - stalo se po uzávěrce

Na 4. straně píšeme, jak je důležité třídřit odpad. Co by se ale stát nemělo, ukazuje tato příhoda:

Tomáš Hlavatý nám sdělil, že v sobotu 16. 3. vyjela JSDH Miletín, na žádost KOPIS HZS KHK, na ohlášený požár kontejneru v ulici Na Voštipci. Zjistili, že něco doutná v kontejneru na plasty. Obsah kontejneru uhasili, vysypali na cestu a dohasili. Následně přijela i jednotka HZS KHK PS Hořice. Dohašený obsah vrátili zpět do kontejneru.

Upřímně vám povím, běžet čtyři patra

dolů, vědět, že před domem vám stojí velká hasičská stříkačka, další auta a celá parta našich hochů, a vy nevíte proč, není zrovna zážitek, který bych si chtěla kdy zopakovat.

Ale stalo se a našťastí se nikomu nic nestalo. Co můžeme udělat, aby se něco takového neopakovalo jinde: dávat do žlutého kontejneru jen to, co tam skutečně patří: fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků,

balicí fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů. Pěnový polystyren jen v menších kusech.

Naopak sem nepatří: mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žiravin, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky. A už vůbec ne třeba nedopalky cigaret.

V příštích vydáních Sousedských listů budeme pokračovat na téma: co do kterých kontejnerů dávat.

Tomáš Hlavatý, Iva Reichlová

V požárním sportu čeští dobrovolní hasiči vítězí

Hasiči jsou tu od toho, aby nejen hasili požáry našich domů a majetků, ale také pomohli při katastrofách i při menších nepříjemnostech. To vše vyžaduje nejen odolnost vůči stresu, ale také výbornou fyzickou. Je proto povinností každého hasiče věnovat se alespoň částečně nějakému sportu, a co víc – i tomu požárnímu.

Historie požárního sportu

Právě tak totiž požární sport vznikl – nutností upevnit síly a kondici hasičů. Ročně se konají různé soutěže požárního sportu a zahrnují hned několik možných disciplín. Ale zpět k původu tohoto v posledních letech velice populárního sportu.

Do tehdejšího Československa se požární sport dostal v roce 1967 ze Sovětského svazu. Rok na to se naši první sportovci – hasiči účastnili mezinárodní soutěže. I když šlo o bleskurychlé nacvičení, umístili se na 2. místě v disciplíně požární útok. Další léta již došlo k preciznímu cvičení, proto také výsledky byly úchvatné a medaile se jen hrnuly.

Požární sport dnes

Dnes patří čeští hasiči mezi světovou elitu požárního sportu na poli mezinárodním, právě díky precizní přípravě a vytrvalosti závodníků. Nicméně požární sport není záležitostí pouze hasičů profesionálů. Jednotky dobrovolných hasičů jednotlivých obcí sdružují jak sportovce, tak sportovkyně.

Za posledních několik let se z požárního sportu stal hotový fenomén. Jak jinak si vysvětlit fakt, že i ty snad nejmenší obce u nás, které mnohdy nemají vlastní školu, lékaře nebo prodejnu potravin, pořádají soutěže pro hasiče. A na jejich hřištích pobíhají nejen dobře stavění muži a ženy, ale také děti všech věkových kategorií. Výjimku samozřejmě netvoří ani starší generace.

Reprezentace České republiky v požárním sportu

Zaráží vás pojem reprezentace? Ano, je tomu tak, jako třeba fotbal, hokej, atletika a jiné sporty. I ten požární má svou reprezentaci, hrdě hájící barvy České republiky na různých soutěžích. Dokazují to úspěchy na mistrovstvích světa.

Jako příklad uvedu, že v roce 2017 se družstvo žen České republiky stalo mistry světa v tureckém městě Izmir. V roce 2018 tentokrát družstvo mužů vybojovalo titul mistrů světa ve slovenské Bánské Bystrici. Je to jen pár příkladů těch největších úspěchů. Česká republika se drží pořád na předních příčkách v rámci celého světa.

Úspěchy jičínského okresu v požárním sportu

V kategoriích mužů i žen má jičínský okres poslední roky své zástupce na Mistrovství České republiky. V kategorii dorostenců v roce 2018 obhájili titul Mistrů České republiky dorostenci z Brady-Rybníčku. V roce 2018 jsme měli zástupkyně jičínského okresu i v kategorii dorostenky, a to děvčaty ze Slatin.

Úspěchy Miletína v požárním sportu

V roce 2007 se probojovalo družstvo starších na krajské kolo a od tohoto roku se pak v letech 2008-2011 Miletín účastnil krajských kol v kategorii dorostenek jednotlivců v zastoupení Marcely Svobodové. V letech 2012-13 nás reprezentovala na Mistrovství České republiky Petra Špůrová.

Samozřejmě se počítají i menší úspěchy v dětském požárním sportu. Mluví za ně bohatá sbírka pohárů a trofejí za celou dobu působení dětského kolektivu v Miletíně. Za zmínku stojí i úspěchy ženského družstva, které v roce 2018 již potřetí za sebou vyhrálo okrskové kolo a druhý rok se účastnilo okresního kola požárního sportu v Jičíně.

Z toho, co jste si přečetli, je zřejmé, že dobrovolní hasiči mezi námi skutečně nejsou jen proto, aby vyjížděli k požárům a různým přírodním katastrofám. V jejich kolektivech jsou sportovně zdatní muži a ženy s průpravou k záchraně lidských životů. Ale hlavně jsou v nich vedeny děti už od 3 let i mládež k pohybu, sportu, tělesné zdatnosti, kamarádství i starostlivosti o druhé, a to zábavnou formou, takže na tréninky i těch nejmenších stojí za to se přijít podívat.

U nás v Miletíně se práce s dětmi a mládeží daří a jsme připraveni přijímat nové členy ve všech věkových kategoriích.

27. dubna se koná v areálu našeho koupaliště **velké hasičské odpoledne**. Rodiče a hlavně jejich děti si budou moci vyzkoušet, co příslušnost ke kroužku mladých hasičů a požární sport vůbec do života přináší. Přijďte se svými ratolesti podívat se i pobavit. Třeba to vás nebo vaše děti chytne. A co my víme, možná se jednou bude v rámci Českého požárního sportu psát i o zástupcích od nás z Miletína.

Srdčně vás zvou i na okresní kolo hry **Plamen** a dorostu. Pořádáme ho o víkendu **31. května - 2. června** u nás na koupališti. Přijďte podpořit zástupce našeho městečka ve velkém závodě. Na vlastní oči se podíváte, co požární sport v dětských kategoriích obnáší.

Marcela Svobodová
Fotografie Iva Reichlová

Jaro s Mladými hasiči

Miletín mládné
Mladými hasiči

U příležitosti oslav 895. výročí
historicky první zmínky o Miletíně
pro vás

náš Sbor dobrovolných hasičů,

místní skupina dětí a mládeže Mladí hasiči

a Hasičský záchranný sbor Královéhradeckého kraje, stanice Hořice připravili

Velké hasičské odpoledne **27. dubna od 14 do 17 hodin**

V areálu koupališti si budete moci, vy dospělí i vaše děti, na vlastní kůži vyzkoušet „hasičské řemeslo“.

Seznámíte se s činností dětské základny našeho hasičského sboru, prohlédnete si ukázky technik, které potřebuje každý hasič umět. Naučíte se vázat různé druhy uzlů, podržet hasičskou stříkačku a zamířit s ní na cíl nebo smotat požární hadice.

Toto i další dovednosti vám předvedou členové skupiny Mladí hasiči. Vyzkoušíte si s nimi i další disciplíny požárního sportu.

Vaše děti se jistě přidají a s nadšením se posadí za volant té obrovské hasičské cisterny. Během celého odpoledne si ji budete moci prohlédnout.

Přijďte strávit odpoledne mezi hasičskou rodinu, vyzkoušet si naši činnost.

A třeba i vy nebo vaše děti se stanete jejími členy.

Těšíme se na Vás.

Přijďte povzbudit naše mladé hasiče!

Okresní kolo hry Plamen

31. května - 2. června 2019

Tři dny budou mladí hasiči soutěžit v požárním sportu.

Koupaliště a kemp Miletín

Mototiger plánuje rok 2019

Jaro už pomalu začíná klepat na dveře a motocyklová sezóna se nezadržitelně blíží. Tak se ještě úvodem pohledneme za koncem roku 2018.

Mototiger ho strávil tradičně aktivně v sedle motorky. Jedinou výjimkou v této tradici byl posun termínu ze Silvestra na 30. prosince. Nejednalo se tedy o klasickou silvestrovskou vyjíždku jako v minulých letech, ale spíš o tzv. předsilvestrovskou vyjíždku.

Důvod byl prostý. Po vyjíždce se většina účastníků pozdrží do pozdních odpoledních hodin v příjemné atmosféře u ohně, což může komplikovat rodinné plány spojené s oslavami konce roku.

Takto jsme si všichni perfektně užili oba dny a tato změna se osvědčila. Počasí nebylo od rána zcela perfektní, ale tak trochu sychravé podzimní. Ovšem na to jsme připraveni, to je to

pravé endurácké počasí. Tentokrát byla vyjíždka bez účasti čtyřkolek. Avšak účast motorek byla rekordní. Celkem vyrazilo a opět se i vrátilo 12 motorek. To už je ovšem historie.

Letošní kalendáře závodů se začínají zaplňovat a zanedlouho nás čeká první poměření sil na závodních tratích. Pojďme tedy nahlédnout pod pokličku plánů pro rok 2019.

Jak je tomu v posledních letech zvykem, nejsilnější účast členů bude v seriálu cross country KTM ECC. V tomto seriálu účinkujeme už 10 let a zaznamenali jsme i několik výrazných seriálových úspěchů, včetně dvou prvních míst. Seriál má velmi prestižní postavení v obdobných seriálech v celé ČR. A hlavně jezdí se v krásných a nám nedalekých lokalitách na Semilsku, kde české enduro má své pevné kořeny.

Bozkov	20. - 21. 4.
Loukov	28. 7.
Bystrá nad Jizerou (nový závod)	17. - 18. 8.
Jilemnice-Mříčná	21. - 22. 9.
Vysoké nad Jizerou	28. 9.
Benešov u Semil	12. - 13. 10.

O motokrosové vavříny budou členové týmu Mototiger bojovat opět zejména na závodních seriálu Novamotocross a krajského přeboru. Účast budeme mít znovu i v MČR v supermotu.

Luděk Buček pro letošní rok zakoupil zcela nový speciál pro supermoto a chce pravidelně bojovat o přední pozice.

Chystáme také jedno velké překvapení.

Zatím je vše jen v rovině jednání a diskuzí. Ale pokud se to podaří, můžeme být svědky historicky prvního startu člena Mototigeru v silničním závodě 300 zatáček Gustava Havla v Hořicích. Nechme se tedy překvapit.

Pokud budete mít zájem, přijďte se svými dětmi na dětský den na hřiště v Miletíně. Opět jako každoročně tam budeme dělat radost nejen dětem, ale i dospělým. A stejně tak na dětském dnu v Rohoznici.

Plánujeme další návštěvu rumunských hor a mnoho dalšího.

Těšíme se na setkání s Vámi na některých z těchto akcí.

Tomáš Císař
foto archiv Mototiger

Štědrodenní vyjíždka

Miletínský cyklistický oddíl Prasklej řetěz pořádal dne 24. prosince 2018 jubilejní, již 10. ročník Štědrodenní vyjíždky.

Tentokrát se na náměstí sešlo 22 cyklistů. Jelikož počasí moc nepřipomínalo vánoční atmosféru, po sněhu nebylo opět ani památky, tak se o ni postaral Číňan, který

pro všechny účastníky připravil vánoční svačák ochucený lesními plody. Po 11. hodině jsme odjžděli z náměstí K. J. Erbena za slunečného počasí. Tempo se drželo příjemně mírné, aby nám stačili i ti mladší. K tomu také přispělo několik zastávek na občerstvení, aby nám cestou na Zvičinu nebyla zima.

Na Zvičině jsme dopili teplé nápoje a ochutnali různé druhy cukroví od členek Prasklýho řetězu. Jelikož nahoře bylo o trochu chladněji (-2 st. C), než v Miletíně (+3 st. C), tak jsme se vydali zpět. Na náměstí jsme si popřáli krásné svátky a rozjeli se do svých domovů očekávat Ježíška. Více fotografií a další akce Prasklýho řetězu můžete najít na našich stránkách prasklejuretez.cz.

A pamatujte, letošní Štědrý den pojedeme opět. Budeme rádi, když se také přidáte.

Generál a Breta
foto archiv oddílu

Zimní fotbal v Miletíně

Zimní příprava našich mužstev

Jak už jsem psal v posledním čísle Sousedských listů, po skončení podzimní části nás provázela řada zranění. Přáli jsme si, aby do jarní části vstoupilo mužstvo zdravé a dobře připravené. To se bohužel nestalo a naopak, v zimní přípravě přibyli další zranění hráči.

Přípravu na jaro jsme zahájili 22. ledna a už následující víkend odehráli první přípravné utkání v rámci zimního turnaje na umělé trávě v Lomnici nad Popelkou. V tomto turnaji jsme odehráli čtyři zápasy s bilancí dvou výher a dvou porážek.

Další přípravný zápas jsme hráli na umělé trávě v Náchodě proti účastníkovi 1. A třídy SK Česká Skalice. Uhráli jsme nerozhodný výsledek 1:1. Další příprava pokračovala 9. března, kdy jsme zavítali na umělý trávník do Vrchlabí. Naším soupeřem bylo domácí dorostenecké mužstvo a zápas skončil naším vítězstvím 3:2. Přípravu zakončíme soustředěním ve sportovním centru v Ústí nad Orlicí.

Do přípravy se zapojilo několik nových hráčů, kteří posílí naše mužstvo v dalších zápasech. I přes všechny problémy věříme, že se v našem pěkném areálu bude hrát fotbal dobré úrovně.

Antonín Kraus
vedoucí mužstva

Stará garda startovala potřetí na zimní lize ve Vrchlabí

Dlouhodobý turnaj, který odstartoval poslední listopadovou sobotu, jsme zahájili nešťastnou prohrou 3:4 s družstvem Rudník Hostinné. Tato nespravedlivá prohra v nás ale nezanechala žádné stopy a příští týden jsme v zápase se Sokolem Horní Branná získali první tři body do tabulky za výhru 4:2. Ve třetím kole nás čekal outsider turnaje SG Škoda Vrchlabí, kterého jsme porazili 4:3. Nejlepší zápas v základní skupině jsme odehráli proti pozdějšímu vítězi celého turnaje FC Vrchlabí, když jsme ho dokázali i ve značně oslabené sestavě porazit 3:1. Pro našeho soupeře to byla první a poslední prohra v celém turnaji.

Na potvrzení účasti ve finálové skupině nám od tohoto okamžiku stačilo získat v posledních dvou

utkáních jeden bod. První šanci jsme promarnili v 6. kole, kdy jsme poměrně dlouho vyrovnaný zápas se Sokolem Vítězná prohráli 1:4.

V posledním kole jsme tedy neponechali nic na náhodě a v nejsilnější sestavě se připravili na SG Školák Vrchlabí. Po první půli jsme kontrolovali vývoj hry a vedli jsme 4:1. Ještě po pěti minutách druhé půle jsme drželi náskok o tři branky, a to v poměru 5:2. Poté však přišel těžko zopakovatelný kolaps a minutu před koncem byl stav vyrovnaný 5:5. Vrchol zmaru přišel deset vteřin před koncem utkání, kdy jsme inkasovali šestou branku, která nám zavřela bránu do účasti ve finálové skupině.

Ve skupině o umístění jsme týden na to oba zápasy zvládli. Nejdříve jsme porazili SG Škoda Vrchlabí 4:2. A v závěrečném vystoupení jsme si po týdnu stříhli odvetu s naším „katem“ SG Školák Vrchlabí. Tentokrát jsme se vyvarovali kolapsu a oplatili mu porážku vítězstvím 6:3. Tím jsme v turnaji obsadili konečné 5. místo.

Za starou gardu dnes hrají:

Na fotografii v horní řadě zleva Ondřej Machačka, Tomáš Kožíšek, Petr Jalový, Ondřej Kožíšek, Martin Bělina, Martin Krátký. Ve spodní řadě zleva Pavel Balihar, Jan Šotola, Zdeněk Urban, Marek Drahonínský a Jan Vágner. Na fotografii chybí Jindřich Kulhánek.

Petr Jalový
Fotografie archiv SK

Fotbalový oddíl Miletín

zve všechny fotbalové fanoušky na
utkání mezikrajského výběru U13 a U14
Úterý 30. dubna 2019

Přijďte povzbudit naše mladé hráče!

Náš domácí Královéhradecký KFS si do útulného
miletínského fotbalového stánku pozval
výběr Olomouckého KFS.

Od 11 hodin změří síly nejdříve hráči U13
a potom budou hrát jejich o rok starší kolegové.

Město Miletín

náměstí Karla Jaromíra Erbena č. p. 99, Miletín
vyhlašuje podle § 7 zákona č. 312/2002 Sb.
výběrové řízení na funkci

odborný referent stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Miletín

Druh práce: správní činnosti, agenda stavebního úřadu a územního plánování

Místo výkonu funkce: správní obvod města Miletín

Platová třída: 9 - 10

Hlavní předpoklady pro výkon funkce: dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, státní občanství ČR, bezúhonnost, ovládnutí jednacím jazyka, minimálně střední vzdělání s maturitou

Předpokládaný termín nástupu: 1. října 2019, případně po dohodě

**Podrobné informace zájemcům rád poskytne pan Ladislav Hejna,
referent stavebního úřadu a územního plánování, telefon 493 693 031.**

Informace též na úřední desce města.

ZKS

A PEPPERMINT COMPANY

Pro náš závod ZKS miltex s.r.o. v Miletíně hledáme nové spolupracovníky.

NABÍZÍME:

- trvalý pracovní poměr
- zázemí stabilní mezinárodní společnosti
- práci na směny v nepřetržitém provozu
- příspěvek na stravování na pracovišti
- zvýhodněné volání i pro rodinné příslušníky
- program pracovních pobytů v našem mateřském závodě ZKS u Zwickau v Německu

Chcete se stát naším spolupracovníkem?

Těšíme se na váš zájem!

Monika Kašparová
personální referentka

tel.: 493 653 117
m.kasparova@zks-miltex.cz

Sousedské listy

063